

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สสค.สาร

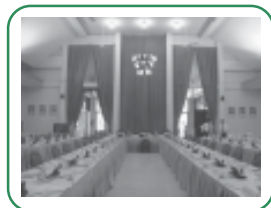
ปีที่ 18 ฉบับที่ 6 เดือนมิถุนายน 2553 • www.cabinet.thaigov.go.th

❁ คุณค่าและความดีงามในรัฐธรรมนูญ-กฎหมาย รัฐ-ผู้ปกครอง
และการเมืองการปกครองที่ดี-ยุติธรรม

❁ เรื่องเล่าเกี่ยวกับการจัดประชุมคณะรัฐมนตรีในสภาวะไม่ปกติ

❁ กระบวนการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีผ่านระบบ CABNET

๒ ขอขอบคุณ

เดือนมิถุนายน ปีพุทธศักราช 2475 เป็นเดือนที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์การเมืองการปกครองของไทย นั่นคือ มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์มาเป็นระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

บทความพิเศษสำหรับฉบับนี้จึงเสนอ “เรื่องคุณค่าและความดีงามในรัฐธรรมนูญ-กฎหมาย รัฐ-ผู้ปกครอง และการเมืองการปกครองที่ดี-ยุติธรรม” ซึ่งเขียนโดย ดร.เชาวนะ ไตรมาศ ส่วนคอลัมน์อื่น ๆ ยังมุ่งหมายให้เกิดประโยชน์ต่อท่านผู้อ่านเช่นเดิม แม้แต่ “เรื่องเล่าเกี่ยวกับการจัดประชุมคณะรัฐมนตรีในสภาวะไม่ปกติ” เมื่ออ่านแล้วเชื่อว่า จะสามารถทำให้คิดถึงเรื่องราวที่เพิ่งผ่านมาไม่นาน

สารบัญ Content

June 2010

คุณค่าและความดีงามในรัฐธรรมนูญ-กฎหมาย รัฐ-ผู้ปกครอง และการเมืองการปกครองที่ดี-ยุติธรรม	3
ผังการมอบหมายและมอบอำนาจของนายกรัฐมนตรีให้ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี	13
all about CABNET “กระบวนการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี ผ่านระบบ CABNET”	20
สรุปผลการตัดสินใจของคณะรัฐมนตรีที่สำคัญ	22
เรื่องเล่าเกี่ยวกับการจัดประชุมคณะรัฐมนตรี ในสภาวะไม่ปกติ	24
ท้องถิ่นควรรู้ “การใช้จ่ายงบประมาณขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการประกอบพิธีฮัจญ์”	28
ไปไหนไปกัน “จังหวัดศรีสะเกษ”	31
แสงส่องปัญญา	32

กองบรรณาธิการ

ที่ปรึกษา

สุรัชย์ ภูประเสริฐ เลขาธิการคณะกรรมการ
วิชัย วิทวัสการเวช รองเลขาธิการคณะกรรมการ
โกศล วิชิตนาถกุล รองเลขาธิการคณะกรรมการ
ธวัชชัย สวัสดิ์สวัสดิ์ รองเลขาธิการคณะกรรมการ

บรรณาธิการ

สิบลักษณ์ วนวิสุทธิ รองเลขาธิการคณะกรรมการ

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

กัญชวลี จามรงค์, จอมขวัญ พลรัตน์, จิตตา กิตติเสถียรธนนท์,
จุฑามาศ โพธิ์ศรี, ชนัญญา แสงพุ่ม, ทศนุศุภาภรณ์ ทัยประสิทธิ์พร,
ธนภัทร ดันแซมรัตน์, นวพลสวาท ไชยศิริธนนท์, นันทน์ภัส สวรรค์ประเสริฐ,
บุษกร หวังวิไล, ปัญญาพล ศรีแสงแก้ว, ปราณี สาสนธรรมบพ,
พงษ์เทพ พ่วงเสมา, วันนภิศ จารุสมบัติ, สมจิตร รูปเหมาะ,
สมชาย พงษ์กัลป์, สมโภชน์ ราชแพทยาคม, สมศรี นาคจำรัสศรี,
สุกัญญา ธิรสติยาพิทักษ์, สุภาพร กิตติเดโช, สุภาวดี เลิศสถิตย์,
อินทิพย์ ปัญจภักดี, อมรภัทร พงษ์พันธุ์, อมราลักษณ์ รักวงศ์,
อรุณรัตน์ บัวชุมสุข, อธิสา มาพิมพ์ผล, อ่อนฟ้า เวชชาชีวะ

ฝ่ายประสานงาน

กานต์พิชชา ปิ่นแก้ว, จิตตา กิตติเสถียรธนนท์, ภิวงทอง สุวรรณรัตน์

ฝ่ายพิสูจน์อักษร

วิบูลย์ลักษณ์ มีชัย, สิริพร เลิศธรรมเทวี

ฝ่ายประชาสัมพันธ์

สุภาวดี แก้วประดับ

ฝ่ายจัดการทั่วไป

กานต์พิชชา ปิ่นแก้ว, เขมจิรา ชันแก้ว, ดลฤทธิ์ ตมโหมวงค์, ดวงกมล
รังสีเหลือ, ธัญมน สิ้นคำออง, รุ่งทิศา ศรีสภา, วชิร สิงหราช, สมภาพ กลิ่นหอม

พิมพ์ที่

สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา
ถนนสามเสน กรุงเทพฯ 10300 โทร. 0-2243-0611-3

**สสค.
ใสสะอาด**

เปิดรับเรื่องร้องเรียนข้อมูลการทุจริตคอร์รัปชันของ
สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ผ่านทางตู้ ปณ. 2
ทำเนียบรัฐบาล กรุงเทพฯ 10302

บทความ/ข้อความ หรือความเห็นใด ๆ ที่ปรากฏใน “สสค.สาร”
เป็นความคิดเห็นส่วนตัวของผู้เขียน ซึ่งสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
และกองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นพ้องด้วย

คุณค่าและความดีงามใน รัฐธรรมนูญ-กฎหมาย รัฐ-ผู้ปกครอง และ การเมืองการปกครองที่ดี-ยุติธรรม*

ดร.เชาวนะ ไตรมาศ

คุณค่าและความดีงามในรัฐธรรมนูญ-กฎหมาย รัฐ-ผู้ปกครอง และการเมืองการปกครองที่ดี-ยุติธรรม มีทั้งส่วนที่เป็นแนวคิด และข้อเสนอร่วมที่มีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกัน และส่วนที่แยกเป็นเอกเทศออกจากกัน ซึ่งในที่นี่จะได้กล่าวถึงคุณค่าและความดีงาม ในส่วนที่เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญและกฎหมาย รัฐ และการเมืองการปกครองโดยแยกเป็นแต่ละส่วน ดังต่อไปนี้

รัฐธรรมนูญ-และกฎหมาย

ในส่วนที่เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญและกฎหมายนั้น มีทั้งคุณค่าอันพึงประสงค์ที่นักคิดนักปราชญ์ได้เสนอแนะเป็นแนวความคิดที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดให้ใช้เป็นกรอบบรรทัดฐานอ้างอิงในการแสวงหาเป้าหมาย และการกำหนดให้ใช้เป็นกรอบบรรทัดฐานอ้างอิงในการดำเนินการเพื่อแสวงหาวิธีปฏิบัติในการบรรลุเป้าหมายตามสถานะและหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ปกครองและกลไกสถาบันทางการเมืองการปกครองฝ่ายต่าง ๆ ทั้งนี้ ดังจะได้กล่าวถึงในประเด็นสำคัญหลักดังต่อไปนี้ คือ

(1) จริยธรรม ศีลธรรม และคุณธรรมจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อคนได้เคารพและประพฤติให้สอดคล้องกับกฎธรรมชาติ กฎหมายเป็นเพียงข้อตกลงตามกฎหมายที่คนร่วมกันกำหนดขึ้น จึงไม่อาจเทียบเท่ากับกฎธรรมชาติได้ทั้งหมด ดังนั้น หากกฎหมายที่คนสร้างขึ้นนั้นมิใช่กฎเกณฑ์สอดคล้องกับกฎธรรมชาติมากเท่าใด จริยธรรม ศีลธรรม และคุณธรรมก็จะเกิดขึ้นได้มากขึ้นเท่านั้น

(2) ความฉลาดเฉลียวและความรอบรู้ควรเป็นที่มาของกฎหมายที่ใช้เป็นข้อบังคับคนในสังคม

* คัดดัดตอนจากบทความ เรื่อง คุณค่าและความดีงามในรัฐธรรมนูญ-กฎหมาย รัฐ-ผู้ปกครอง และการเมืองการปกครองที่ดี-ยุติธรรม โดย ดร.เชาวนะ ไตรมาศ

(3) ความยุติธรรมในทางกฎหมายและความยุติธรรมในการแบ่งสรร ย่อมเป็นองค์ประกอบร่วมกันของความยุติธรรมที่คนในสังคมจะได้รับ ดังนั้น ในการอำนวยความยุติธรรมให้แก่คนในสังคม ย่อมจำเป็นต้องเคารพทั้งความเท่าเทียมกันของคน และการได้รับสิ่งที่กำหนดให้เป็นแบบเดียวกันพร้อมกันไปด้วย

(4) กฎหมายกับความยุติธรรมเป็นของคู่กัน ความยุติธรรมเป็นผลที่ดีที่สุดของกฎหมาย กฎหมายที่ดีย่อมส่งเสริมและพิทักษ์ความยุติธรรม

(5) กฎธรรมชาติเป็นสิ่งสูงสุดและมีความดีที่แท้จริง คนควรดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับกฎธรรมชาติ

(6) กฎธรรมชาติ เป็นกฎที่มีเหตุผลและเข้าใจได้ด้วยเหตุผล ซึ่งมีไว้เพื่อคุ้มครองรักษาชีวิตของคน

(7) การมีสิทธิตามกฎหมายที่เท่าเทียมกัน เป็นหลักประกันสำคัญของคนที่อาศัยอยู่ในรัฐ เพราะรัฐเป็นชุมชนของกฎหมาย

(8) กฎหมายมีคุณค่าต่อการส่งเสริมเสถียรภาพและความมั่นคงของสังคม แม้ว่าความมั่นคงและเสถียรภาพที่เกิดจากการยึดถือกฎหมายอย่างเข้มงวดซึ่งตั้งนั้นจะไม่ใช่อันพึงปรารถนาก็ตาม แต่เสถียรภาพก็ย่อมมีคุณค่าต่อการป้องกันสังคมมิให้เสื่อมทรามเพิ่มมากขึ้นได้ แม้ว่ากฎหมายนั้นจะถูกเขียนขึ้นและบังคับใช้โดยผู้ปกครองที่ปราศจากความรู้และคุณธรรมก็ตาม

(9) กฎหมายเป็นหลักประกันในการปกครองที่ทำให้คนที่อำนาจและคนที่ไม่มีอำนาจสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความมั่นคง มีเสถียรภาพและเสมอภาค โดยที่ไม่มีใครเข้มแข็งแก่ใครได้

(10) กฎหมาย ความยุติธรรม สิ่งที่ดี ผลประโยชน์สาธารณะ ความมีเหตุผลและความสุข ย่อมไม่อาจแยกออกจากกันได้

(11) กฎหมายจะต้องเป็นกฎหมายสำหรับประชาชนทั้งหมด และเพื่อผลประโยชน์ต่อเสถียรภาพของสังคม

(12) รัฐธรรมนูญแบบผสมระหว่างความพอดีและการควบคุมตนเอง จะช่วยสร้างเอกภาพและความกลมกลืนที่ต้องให้แก่ประชาคมการเมืองได้

(13) กฎหมายที่สมเหตุสมผล จะเป็นพลังยึดเหนี่ยวให้คนรู้ผิดชอบและคาดหมายได้

(14) รัฐธรรมนูญใดที่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมถือเป็นรัฐธรรมนูญที่ خوب ซึ่งตัดสินได้จากมาตรฐานความยุติธรรมอันสมบูรณ์ รัฐธรรมนูญใดที่คำนึงถึงแต่ผลประโยชน์ส่วนตัวของผู้ปกครองเป็นรัฐธรรมนูญที่ผิดหรือบิดเบือนจากรูปที่ خوب

(15) รูปแบบของรัฐที่ خوب ไม่จำเป็นต้องมีรัฐธรรมนูญแบบเดียวกันทั้งหมดตลอดไป

(16) รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายรากฐานในการกำหนดการแบ่งสรรอำนาจภายในรัฐ รวมทั้งสิทธิและผลตอบแทน

(17) แบบของรัฐธรรมนูญขึ้นอยู่กับชนิดและคุณภาพของราษฎรในรัฐนั้น

(18) การแบ่งสรรทางรัฐธรรมนูญตรงกับองค์ประกอบของราษฎรได้ดีเพียงใด ก็จะสร้างความสำเร็จให้แก่รัฐได้ดีเพียงนั้น

(19) ความสำคัญของกฎหมายอยู่ที่ความสมเหตุสมผล เพราะกฎหมายมาจากเหตุผล

(20) กฎหมายเป็นพลังยึดเหนี่ยวให้คนอยู่ในแนวทางรู้ผิดรู้ชอบและคาดหมายได้

(21) กฎหมายจะต้องใช้บังคับทั่วไปยิ่งกว่าเฉพาะกรณี เพราะลักษณะบังคับทั่วไปของกฎหมาย ถึงแม้จะบกพร่องแต่ก็ดีกว่าความลำเอียงที่เกิดจากผู้ปกครองที่ไม่สมบูรณ์

(22) กฎหมายจะต้องเป็นกฎหมายสำหรับประชาชนทั้งหมด และเพื่อผลประโยชน์ด้านเสถียรภาพของสังคม

(23) รัฐธรรมนูญแบบผสมจะช่วยให้เกิดความพอดีที่เกิดจากการถ่วงดุลระหว่างหลักคณาธิปไตยและหลักประชาธิปไตย ซึ่งอำนาจของคณาธิปไตยย่อมจะต้องถูกจำกัดโดยการควบคุมของประชาชน

(24) รัฐธรรมนูญที่ خوب ก็เพราะเป็นรัฐธรรมนูญที่ถือว่า ผู้ปกครองทำการปกครองเพื่อประโยชน์ส่วนรวม และเลือกขึ้นโดยถือความสามารถเป็นเกณฑ์

(25) รูปของรัฐธรรมนูญที่มีความน่าฟังปรารถนามากที่สุดตามลำดับสูงสุดไปสู่ลำดับต่ำสุด คือ ราชาธิปไตย อภิชนาธิปไตย และประชาธิปไตยแบบสายกลาง (Polity) เนื่องจากการปกครองที่ทรงคุณธรรมและเพื่อประโยชน์ส่วนรวม

(26) รูปของรัฐธรรมนูญที่บิดเบือนไม่น่าฟังปรารถนามากที่สุด เลวที่สุด ตามลำดับ เนื่องจากการปกครองโดยเห็นแก่ตัว คือ ทหารราช ทธนาธิปไตย และเผด็จชนบ้าคั่งที่ปราศจากเหตุผล เนื่องจากการปกครองที่เห็นแก่ตัวปราศจากเหตุผลและคุณธรรมไม่สนองต่อเป้าหมายของประโยชน์ส่วนรวม

(27) รัฐธรรมนูญทั้งหลายแตกต่างกันไปตามลักษณะส่วนประกอบของโครงสร้างชนชั้น ซึ่งย่อมมีอยู่แตกต่างกันมาก

(28) ฐานะของอำนาจสูงสุดย่อมต้องมอบให้กับกฎหมาย เพราะไม่มีชนชั้นใดมีสิทธิในอำนาจสูงสุด ไม่ว่าข้ออ้างของผู้มีทรัพย์สินที่มีอยู่จำนวนมากหรือข้อเรียกร้องของประชาชนทั่วไปที่มีอยู่จำนวนมาก

(29) รัฐธรรมนูญไม่ใช่เป็นเพียงกฎหมายรากฐานในการกำหนดลักษณะโครงสร้างการปกครองและจัดสรรอำนาจทั้งหลาย หากยังแสดงถึงแนวดำเนินชีวิตของราษฎรด้วย

(30) แนวทางที่รัฐธรรมนูญจะใช้ปฏิบัติกับแนวทางที่ใช้ปฏิบัติจริงนั้น อาจแตกต่างกันคนละเรื่องกัน

(31) รัฐธรรมนูญใดใกล้เคียง Polity หรือประชาธิปไตยแบบสายกลางเพียงใด ความยั่งยืนของรัฐธรรมนูญนั้นก็มีความแน่นอนขึ้นเพียงนั้น

(32) รัฐธรรมนูญย่อมถูกทำลายแม้เพียงประชาชนใช้เสรีภาพในทางที่ผิดโดยการแสดงประโยชน์ส่วนตัวจนก่อผลเสียแก่มหาชน

(33) กฎหมายที่ดีควรอบรมปลูกฝังคนให้มีความปรารถนาในทรัพย์สินเท่ากัน ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงทางจิตใจของคน เป็นการฉลาดกว่าการเปลี่ยนแปลงทางวัตถุโดยการจัดสรรทรัพย์สินให้เท่ากัน ดังนั้น จึงควรอบรมคนให้ใช้ทรัพย์สินของตนเพื่อประโยชน์ส่วนรวมดีกว่าที่จะพยายามทำให้คนมีทรัพย์สินเท่ากัน

(34) รูปของรัฐธรรมนูญในอุดมคติจะต้องแสดงถึงชีวิตที่ดีของบุคคล

(35) กฎหมายจะดีตราบเท่าที่เป็นประโยชน์ต่อมนุษย์

(36) กฎหมายจะได้รับการเคารพยกย่อง เพราะสิ่งที่กฎหมายกระทำและการที่กฎหมายมีจุดประสงค์ทางสังคม ไม่ใช่เพียงเพราะเป็นกฎหมาย

(37) กฎหมายของระบอบประชาธิปไตย ควรดำรงความเสมอภาคของประชาชนไว้

(38) กฎหมายเป็นข้อบังคับของสังคมที่ควรจะเกิดจากความเฉลียวฉลาดและความรอบรู้

(39) กฎหมายของรัฐบาลต้องมีขอบเขตชัดเจน สามารถควบคุมได้ทั้งองค์กรของรัฐบาลและส่วนรวม องค์กรของรัฐเป็นเพียงตัวแทนของประชาชนในรัฐ เพื่อทำหน้าที่นำทางให้ประชาชน

(40) สัญญาประชาคมที่มีความชอบธรรม ย่อมเป็นพื้นฐานแห่งสิทธิพลเมืองและการสถาปนารัฐขึ้นมา

(41) สัญญาประชาคมเป็นเครื่องมือในการดำรงรักษาสีทธิเสรีภาพตามธรรมชาติของมนุษย์เอาไว้

(42) สัญญาประชาคมเป็นสิ่งที่ยกเลิกได้และประชาชนมีสิทธิเปลี่ยนแปลงสัญญานั้นได้ทุกเมื่อ

(43) สัญญาประชาคมจะมีความหมายสำคัญ เมื่อทุกคนมีความผูกพันต่อกัน

(44) สัญญาประชาคมมีอยู่เพียงฉบับเดียว อำนาจอธิปไตยเป็นอำนาจอสูงสุดในการออกกฎหมาย ส่วนฝ่ายบริหารเกิดขึ้นโดยกฎหมาย มีหน้าที่หลักในการปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย จึงไม่ใช่เป็นนายของประชาชนแต่เป็นเจ้าหน้าที่ของประชาชน ในการปฏิบัติตามเจตนารมณ์ส่วนรวม และสามารถถอยถอยได้ตามความพอใจ ประชาชนจึงสามารถยกเลิกสัญญาประชาคมและถอยถอยรัฐบาลได้เสมอ

(45) สัญญาที่ทำให้ฝ่ายหนึ่งมีอำนาจสิทธิขาด และให้อีกฝ่ายหนึ่งเชื่อฟังโดยไม่มีข้อแม้ย่อมไม่เป็นธรรม

(46) สัญญาประชาคมช่วยให้ประชาชนได้ประโยชน์เรื่องหลักประกันความปลอดภัย เสรีภาพ และมีความมั่นคงมาก

(47) สัญญาประชาคมมีความสูงสุดที่รัฐบาลจะละเมิดมิได้

(48) การยกเลิกและเปลี่ยนแปลงสัญญาประชาคมเป็นสิทธิที่สงวนไว้สำหรับประชาชน

(49) สัญญาประชาคมเป็นเครื่องมือของประชาชนในการเรียกร้องประโยชน์และได้รับหลักประกันด้านความมั่นคงปลอดภัย และเสรีภาพจากรัฐ

ในส่วนที่เกี่ยวกับรัฐนั้น มีทั้งคุณค่าอันพึงประสงค์ที่นักคิดนักปราชญ์ได้เสนอแนะเป็นแนวคิดที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดให้ใช้เป็นกรอบบรรทัดฐานอ้างอิงในการแสวงหาเป้าหมาย และการกำหนดให้ใช้เป็นกรอบบรรทัดฐานอ้างอิงในการดำเนินการเพื่อแสวงหาวิธีปฏิบัติในการบรรลุเป้าหมายตามสถานะและหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ปกครองและกลไกสถาบันทางการเมืองการปกครองฝ่ายต่าง ๆ ทั้งนี้ ดังจะได้กล่าวถึงในประเด็นดังต่อไปนี้

(1) รัฐย่อมให้คุณประโยชน์อันยิ่งใหญ่แก่ราษฎรจนไม่มีใครอาจปฏิเสธอำนาจรัฐที่ไม่เป็นคุณแก่ตนได้แม้เพียงครั้งเดียว

(2) รัฐย่อมสร้างความเป็นไปได้ในการสร้างชีวิตที่ดีและสถานะของราษฎรที่ดีให้แก่ราษฎร

(3) รัฐที่ดีจะเสริมสร้างและรักษาชีวิตที่ดีให้แก่ราษฎรได้

(4) หน้าที่อันยิ่งใหญ่ของรัฐคือการส่งเสริมให้ผู้มีคุณธรรมเป็นผู้ปกครอง

(5) รัฐคือบุคคลสากล การเข้าใจรัฐจึงเท่ากับการเข้าใจธรรมชาติของมนุษย์ด้วย

(6) การสร้างรัฐที่เป็นธรรม ย่อมแสวงหาได้จากการสร้างหลักความยุติธรรมของบุคคล

(7) ประชาคมที่ตั้งขึ้นเพื่อเพียงสนองตอบต่อความอยากเท่านั้นหาใช่รัฐไม่

(8) รัฐที่วางระเบียบให้เกิดความกลมกลืนในการแลกเปลี่ยนบริการเพื่อสนองความต้องการที่เหมาะสมระหว่างคนและรัฐได้ดีที่สุดย่อมเป็นรัฐที่ดีที่สุดได้ แต่รัฐที่สามารถวางระเบียบให้คนแต่ละคน (ชนชั้นและการแบ่งหน้าที่) ได้กระทำในสิ่งที่ตนพึงกระทำได้อย่างถูกต้องย่อมเป็นรัฐที่สมบูรณ์และมีความประเสริฐยิ่งกว่า

(9) คุณธรรมของรัฐ คือ ปัญญา กำลังขวัญ และการควบคุมตนเอง ซึ่งจะช่วยให้แต่ละคนรู้หน้าที่และข้อจำกัดของตนเอง ไม่เข้าไปแทรกแซงงานของผู้อื่น โดยเฉพาะผู้ปกครองจะต้องควบคุมตนเองมิให้ใช้ตำแหน่งหน้าที่ที่ตนครองอยู่ไปในทางที่ผิด

(10) รัฐทั้งมวลย่อมสมบูรณ์ได้ ก็แต่โดยที่แต่ละส่วนของรัฐทำการตามที่พึงกระทำ และการสร้างดุลยภาพที่กลมกลืนด้วยการแบ่งหน้าที่กันทำเฉพาะหน้าที่ เพื่อส่งเสริมให้คนได้ทำในบทบาทที่เหมาะสมกับคุณสมบัติเฉพาะของตน

(11) รัฐสร้างคามยุติธรรมขึ้นมาได้ก็แต่โดยการสร้างคุณธรรมอย่างทั่วดาน รวมทั้งการจัดระเบียบองค์การของรัฐ

(12) ความอดกลั้นของคนเป็นเครื่องมือสร้างความยุติธรรมของรัฐได้โดยการส่งเสริมแรงกระตุ้นหลักของคนให้รับใช้ประชาคม ขณะที่ช่วยควบคุมแรงกระตุ้นรองไม่ให้ถูกใช้อย่างอิสระจนทำลายรัฐ

(13) รูปขั้นสูงสุดของคน ย่อมเกิดขึ้นได้โดยที่ความอยากของตนถูกควบคุมอยู่ภายใต้เหตุผล ส่วนรูปขั้นสูงสุดของรัฐ ย่อมเกิดขึ้นได้ โดยที่การสนองโอกาสให้คนที่รู้และมีคุณธรรมเป็นผู้ควบคุมกิจการของรัฐ

(14) รัฐแบบสมบูรณ์ ย่อมอำนวยความสะดวกยุติธรรมได้โดยอาศัยการปกครองด้วยคุณภาพของสติปัญญาของผู้ปกครองมากกว่าการอาศัยเพียงกฎหมาย

(15) ภารกิจของผู้ปกครอง คือการเสริมสร้างประชาชนที่มีคุณธรรม การศึกษาเป็นหน้าที่สำคัญของรัฐบาล กฎหมายจึงด้อยกว่าความรู้

(16) สิทธิของผู้ปกครอง เกิดจากความสามารถและความเชี่ยวชาญการ ซึ่งช่วยให้ผู้ปกครองรู้ว่า จะทำการปกครองอย่างไร

(17) รัฐที่ดีที่พอปฏิบัติได้ เป็นรัฐที่ประสานกันขึ้นระหว่างคณาธิปไตยและประชาธิปไตย ซึ่งเป็นการสร้างดุลยภาพระหว่างปัญญา กับจำนวน เพื่อป้องกันมิให้ราษฎรสามัญที่มีจำนวนมากใช้อำนาจโดยตรงไปเสียทั้งหมด แต่ขณะเดียวกันยังเป็นการสงวนสิทธิสำหรับราษฎรทั่วไปให้สามารถมีสิทธิมีเสียงในการปกครองได้ด้วย อันเป็นการสร้างสันติสุขและความกลมกลืนขึ้นในรัฐ

(18) คนที่ดีที่สุด ควรมีส่วนเป็นใหญ่ในอำนาจรัฐ การศึกษาที่ดีจึงเป็นหลักประกันสำคัญในการสร้างรัฐและการปกครองที่ดี หากปราศจากการศึกษาที่ดีแล้ว ย่อมจำเป็นต้องอาศัยทรัพยากรอื่นเป็นเครื่องวัด

(19) รัฐที่ดีย่อมสัมพันธ์กับราษฎรที่มีการศึกษารัฐมนตรียุคการกระทรวงศึกษาธิการย่อมเป็นเจ้าหน้าที่รัฐที่สูงที่สุด

(20) รัฐที่สมบูรณ์จะสร้างเสริมคนได้อย่างสมบูรณ์ หากแม้ไม่อาจสร้างรัฐที่สมบูรณ์ได้ ก็พึงสร้างรัฐที่ดีเท่าที่จะทำได้

(21) รัฐอะไรก็ตามย่อมดีกว่าไม่มีรัฐเลย อนาธิปไตย ย่อมนำพาไปสู่การขาดซึ่งประชาคมโดยสิ้นเชิง รังแต่จะจุดคนให้ลงไปสู่สภาพความเป็นอยู่เยี่ยงสัตว์เดรัจฉาน แม้แต่รัฐบาลบทรราชก็ยิ่งดีกว่าความมรณะสลายเพราะไม่มีรัฐ

(22) เครื่องวัดความดีหรือความยุติธรรมของรัฐ คือ ความสามารถที่จะรับใช้ผลประโยชน์ทั่วไป รัฐที่เลวหรืออยุติธรรม ตราบเท่าที่รัฐนั้นรับใช้แต่เพียงผลประโยชน์ของผู้ปกครองเท่านั้น

(23) การแบ่งประเภทของรัฐ จำแนกได้ตามหลักความสามารถ ในการสร้างความยุติธรรม

(24) ปัจจัยประกอบหลายอย่าง เช่น สังคม การเมือง และเศรษฐกิจ อาจทำให้รัฐมีความเอนเอียงไปในทางหนึ่งทางใด หรืออาจจะผสมผสานกันระหว่างคณาธิปไตยและประชาธิปไตย

(25) รัฐหนึ่งรัฐใด จะเป็นคณาธิปไตยหรือประชาธิปไตย เพียงใด ขึ้นอยู่กับลักษณะการกระจายของทรัพย์สินสมบัติ ขนาดกำลัง ความรู้สึกลัทธิของชนชั้นต่าง ๆ และสภาพแวดล้อมอื่น ๆ

(26) ลักษณะผสมผสานของรัฐระหว่างคณาธิปไตยกับประชาธิปไตย นอกจากสร้างความซับซ้อนในการจำแนกแยกแยะแล้วยังก่อความยุ่งยากลำบากต่อการแก้ปัญหาทางการปกครองด้วย

(27) รัฐที่เป็นประชาธิปไตยแบบสายกลางหรือ Polity เป็นรัฐที่อยู่ภายใต้รัฐธรรมนูญที่ไม่สมบูรณ์ แต่เป็นรัฐที่ดีที่สุด ที่ใช้ปฏิบัติได้ โดยอาศัยการถ่วงดุลกันระหว่างหลักการคณาธิปไตยกับหลักการประชาธิปไตย

(28) รัฐที่ครอบงำโดยพลังฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด ไม่ว่าคณาธิปไตยหรือประชาธิปไตยย่อมเป็นรัฐที่เลว ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่มั่นคง และเห็นแก่ตัว รัฐอาจบรรลุถึงเสถียรภาพได้โดยให้อำนาจอยู่กับชนชั้นกลาง ซึ่งถ้ามีจำนวนมากพอ จะช่วยยับยั้งพลังบั่นทอนทำลายของคณาธิปไตยและประชาธิปไตยที่รุนแรงลงได้

(29) รัฐที่มีความสมบูรณ์พูนสุขได้ ขึ้นอยู่กับจิตใจของประชาคมที่เป็นมิตร ซึ่งขึ้นอยู่กับบทบาทของชนชั้นกลางที่ประกอบเป็นสายกลางของชนชั้น เนื่องจากเป็นชนชั้นที่โน้มเอียงไปในทางเหตุผลค่อนข้างมาก เพราะไม่อยากจนเกินไปจนถูกกดให้ต่ำและไม่รวยเกินไปจนกลายเป็นฝักฝ่ายแตกแยก ซึ่งต่างไปจากคนรวยที่โน้มเอียงไปในทางทรัพย์สินสมบัติ ละโมภ ที่แก่งแย่งเป็นของตนเอง ไม่ยอมรับระเบียบวินัยเข้าใจเรื่องการนำและมีความได้เปรียบมากเกินไป ขณะที่คนจนก็มีแต่ความเสียเปรียบมากเกินไป เข้าใจแต่จะเชื่อฟังชาติจิตใจ จนถูกครอบงำด้วยความริษยาในความมั่งคั่งของคนรวย ไม่กี่คน จนตกเป็นเครื่องมือของนักพุดปลุกระดมยุยงที่ให้สัญญาว่าจะช่วยแบ่งสรรทรัพย์สินเสียใหม่ ซึ่งนำคนจนไปสู่การใช้ความรุนแรงและการปฏิวัติ โดยที่ผลสุดท้ายได้มาแต่ทรวาชไม่ต่างจากการหนีเสือปะจระเข้ในที่สุด

(30) รัฐไม่อาจดีไปกว่าประชาชนของตนเองได้ รัฐจึงต้องทำทุกสิ่งทุกอย่างเพื่อสร้างกลุมราษฎรที่ฉลาด อดกลั้น และมีหลักธรรม

ราษฎรที่สุขุมรอบคอบไม่เพียงแต่จะเคารพกฎหมาย หากจะยังดำเนินชีวิตของตนในลักษณะเพื่อสงวนรักษารัฐธรรมนูญด้วย

(31) รัฐเป็นทางเดียวเท่านั้นที่ชีวิตที่ดีจะมีได้

(32) ความใฝ่ฝันของรัฐควรเป็นไปตามความใฝ่ฝันของราษฎร

(33) ไม่มีรัฐรูปหนึ่งรูปใดที่ดีที่สุด รัฐบาลจะดีถ้ารูปของรัฐบาลเหมาะสมเข้ากับสถานการณ์

(34) รัฐเป็นสิ่งที่ช่วยให้มนุษย์เข้าถึงคุณธรรมได้

(35) รัฐจะนำพลเมืองไปสู่ความดีงามซึ่งมีความรู้สูงสุด โดยต้องอาศัยการศึกษา

(36) รัฐเป็นความจำเป็นของมนุษย์ มนุษย์จะสมหวังและบรรลุถึงความสุขได้ภายในรัฐ

(37) รัฐเป็นสถาบันโดยธรรมชาติ วัตถุประสงค์ที่ถูกต้องของรัฐบาล คือ การสร้างชีวิตอันทรงคุณธรรมสำหรับทุกคน

(38) รัฐเกิดขึ้นเพื่อรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของคน

(39) รัฐมิใช่คู่สัญญาที่แท้จริง แต่เป็นผู้นำเจตนารมณ์ของประชาชนไปปฏิบัติ รัฐมิใช่องค์อธิปัตย์ เจตนารมณ์ของประชาชนคือ องค์อธิปัตย์ที่แท้จริง

(40) รัฐเกิดจากความจำเป็นที่มนุษย์ต้องอยู่ร่วมกัน รัฐที่ดีและสมบูรณ์ต้องมีกฎหมายที่ดี ทันสมัย สามารถใช้ได้เหมาะสมกับสภาพของสังคม

(41) รัฐต้องไม่กระทำการใด ๆ ที่ขัดต่อเสรีภาพของประชาชน

(42) รัฐเกิดจากความฉลาดของมนุษย์ที่ต้องการอยู่ร่วมกันตามปกติสุข ภายใต้สังคมระบบเดียวกัน

(43) รัฐที่ดีควรมีองค์กรรัฐบาลที่ดี มีการแบ่งหน้าที่ตามความเหมาะสมและรับผิดชอบต่อประชาชน

(44) รัฐจะต้องปรับปรุงกลไกทางการเมืองทุกหน่วยงานให้มีประสิทธิภาพ มีกฎหมายที่ยุติธรรม ไม่ละเมิดสิทธิเสรีภาพประชาชน

(45) รัฐที่จัดรูปการปกครองระบบรัฐสภา เป็นการส่งเสริมสิทธิเสรีภาพและอธิปไตยของประชาชนเพื่อผลประโยชน์ของสองฝ่ายที่จะตอบสนองต่อกัน

(46) รัฐต้องส่งเสริมให้คนเห็นความจำเป็นของประโยชน์ส่วนรวม

(47) รัฐที่ดีต้องมีระเบียบ มีมาตรการในการปกครองรู้จักปกครองตนเอง

(48) อธิปไตยของรัฐ คือ เจตจำนงทั่วไปของส่วนรวมที่แสดงออกโดยกฎหมาย เจตจำนงทั่วไปเกิดขึ้นจากการที่ราษฎรทุกคนแสดงออกซึ่งอำนาจอธิปไตยที่แต่ละคนเป็นเจ้าของ อำนาจอธิปไตยจึงจะต้องแสดงออกเพื่อประโยชน์ของส่วนรวมเท่านั้น

3

การเมืองการปกครอง

ในส่วนที่เกี่ยวกับการเมืองการปกครองนั้น มีทั้งคุณค่าอันพึงประสงค์ที่นักคิดนักปราชญ์ได้เสนอแนะเป็นแนวความคิดที่มีอิทธิพลต่อการกำหนดให้ใช้เป็นกรอบบรรทัดฐานอ้างอิงในการแสวงหาเป้าหมายและการกำหนดให้ใช้เป็นกรอบบรรทัดฐานอ้างอิงในการดำเนินการเพื่อแสวงหาวิธีปฏิบัติในการบรรลุเป้าหมายตามสถานะและหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ปกครองและกลไกสถาบันทางการเมืองการปกครองฝ่ายต่าง ๆ ทั้งนี้ ดังจะได้กล่าวถึงในประเด็นดังต่อไปนี้

(1) ความยุติธรรมอันเป็นจุดมุ่งหมายของศิลปะการเมืองจะบรรลุถึงได้ ถ้าหากการแบ่งสรรผลตอบแทนและการใช้อำนาจเป็นไปตามส่วนที่อำนวยความสะดวกให้แก่ประชาคม

(2) การเมืองการปกครอง เป็นศิลปะที่สามารถสร้างความสำเร็จได้โดยอาศัยความรู้ ความเชี่ยวชาญ

(3) ความรู้และคุณธรรมย่อมเป็นคุณสมบัติเฉพาะของผู้ปกครองที่มีความสามารถ

(4) ผู้ปกครองที่ยุติธรรมย่อมไม่แสวงผลประโยชน์เฉพาะตัว

(5) ผู้ปกครองที่ยุติธรรมย่อมไม่ใส่ใจเรื่องเงินทองหรืออำนาจ

(6) การรักษาแนว ถือเป็นภารกิจสำคัญของผู้ปกครอง โดยที่ผู้ปกครองจะต้องทุ่มเทงานในการคิดค้นด้านการสงวนรักษาประชาคมที่เป็นธรรมอยู่เสมอ เพิ่มเติมนอกเหนือจากการทำหน้าที่ด้านการบริหาร ซึ่งการรักษาแนวที่ดีคือการทำให้คนรุ่นต่อไปดำรงชีวิต เช่นที่คนรุ่นปัจจุบันเป็นอยู่ไม่ว่าในสภาพแวดล้อมใด

(7) การแบ่งสรรผลตอบแทนและการใช้อำนาจให้แก่คนที่ไม่เท่าเทียมกัน ตามสัดส่วนในการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาคม เป็นทางเลือกในการอำนวยความสะดวกแบบจัดสรรตามสัดส่วน ซึ่งทำให้การใช้อำนาจและการได้รับผลตอบแทนจากการจัดสรรไม่เท่าเทียมกัน แต่ไม่ใช่เป็นการสร้างความเหลื่อมล้ำ เพราะข้ออ้างสิทธิทางการเมืองต้องขึ้นอยู่กับหลักการทำประโยชน์ต่อส่วนต่าง ๆ ที่ประกอบกันขึ้นเป็นรัฐ ไม่ได้สงวนการผูกขาดไว้ แต่เฉพาะการครองตำแหน่งหน้าที่ทางสาธารณะของคนที่มีความสามารถหรือทรัพย์สินมากเท่านั้น

(8) การตั้งประชาคมซึ่งบรรลุถึงอุดมการณ์โดยที่ไม่มีปัญหาหลักกันว่าใครควรใช้อำนาจการเมืองการปกครอง ระหว่างการอ้างสิทธิจากทรัพย์สินกับการอ้างสิทธิจากมวลชน ก็โดยการปกครองด้วยผู้ทรงปัญญาไม่เห็นแก่ตัวและทรงคุณธรรม

(9) ผู้ปกครองที่เป็นรัฐบุรุษต้องมีการฝึกเกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ 4 ประการ คือ ประการแรก ควรศึกษาถึงรัฐธรรมนูญที่สมบูรณ์แบบ ประการที่สอง ควรรู้รัฐธรรมนูญชนิดใดที่ใช้ปฏิบัติได้ในสภาพแวดล้อมหนึ่ง โดยยอมรับความไม่สมบูรณ์ในแต่ละสถานการณ์ ประการที่สาม คือ ต้องศึกษาให้เข้าใจถึงความไม่สมบูรณ์ของรัฐธรรมนูญที่ใช้ปฏิบัติอยู่ว่าจะสงวนรักษาไว้ได้อย่างไร และประการที่สี่ คือ การศึกษาคนคว่ำเพื่อแสวงหาองค์ประกอบของรัฐธรรมนูญที่ดีที่สุดเท่าที่รัฐจะปฏิบัติได้

(10) มีประชาธิปไตยอยู่หลายชนิด ขึ้นกับจำนวนสัดส่วนของพลเมืองที่ครองอำนาจ และคุณสมบัติของทรัพย์สิน สำหรับ

ประชาธิปไตยที่เลวที่สุดไม่เพียงแต่การจำกัดคุณสมบัติทางทรัพย์สินออกไปอย่างสิ้นเชิง หากแต่ประชาชนยังได้รับค่าจ้างในการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองด้วย

(11) ปัญหารากฐานของประชาธิปไตยไม่ว่าแบบใดอยู่ที่การประสานอำนาจสูงสุดของประชาชนกับการบริหารที่ดี

(12) ประชาธิปไตยที่ดีที่สุดที่ใช้ปฏิบัติได้ ประกอบด้วยชาวหน้าที่ประกอบอาชีพในที่นาของตน และปล่อยให้ผู้บริหารที่เชี่ยวชาญเป็นผู้ดำเนินกิจการสาธารณะเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ถึงแม้ว่าอำนาจนั้นปลายจะเป็นของประชาชน แต่ประชาชนจะไม่ใช้อำนาจนั้นโดยตรง นอกจากการปฏิบัติหน้าที่ของนักบริหารเป็นไปในทางที่เสื่อมเสีย

(13) ความล้มเหลวไม่ว่าของประชาธิปไตยหรือคณาธิปไตย สืบเนื่องมาจากการที่รูปแบบหนึ่งรูปแบบใดสุดโต่งไปมากเกินไป คือการนำเอาหลักการด้านหนึ่งด้านใดมาใช้อย่างหนักไปในทางเดียว

(14) คณาธิปไตยมีหลายแบบ รัฐบาลทั้งหลายเป็นคณาธิปไตยมากน้อยต่างกันไป ขึ้นกับขนาดการรวมทรัพย์สินและลักษณะการจำกัดคุณสมบัติด้านทรัพย์สิน ซึ่งกำหนดไว้สำหรับการออกเสียงและการดำรงตำแหน่งสาธารณะ ถ้ากรรมสิทธิ์ทรัพย์สินและอำนาจการเมืองไม่รวมกันมากเกินไป และถ้าคณาธิปไตยไม่ใช่ข้อกีดกันของชนในทางที่ไม่ชอบแล้ว รัฐแบบเคารพกฎหมายก็อาจเกิดขึ้นได้ อันตรายของคณาธิปไตยจึงมักเกิดจากการขยายตัวมากเกินไปของความเป็นคณาธิปไตย และการรวมอำนาจทวีมากขึ้นโดยไร้ขีดจำกัด จนกระทั่งเหลือเพียงผู้ควบคุมอำนาจแบบผูกขาดเพียงคนจำนวนน้อย

(15) พลังขับเคลื่อนการปกครองมีอยู่สองฝ่าย คือ พลังจากคุณภาพของคณาธิปไตยในประชาคม ซึ่งอ้างสิทธิของตนจากทรัพย์สิน กำเนิด ฐานะทางสังคม และการศึกษา กับพลังจากปริมาณของฝ่ายประชาธิปไตยในประชาคม ซึ่งอ้างสิทธิของตนจากจำนวนของประชาชน โดยที่พลังทั้งสองฝ่ายต่างไม่อาจจำกัดหรือ

ละเลยซึ่งกันได้ ทางออกที่ดีที่สุดและปฏิบัติได้ คือ ต้องให้แต่ละฝ่าย ถ่วงดุลซึ่งกันและกันได้ เพื่อตัดทอนส่วนที่เลวที่สุดของแต่ละฝ่าย ออกไป อันจะก่อให้เกิดเสถียรภาพควบคู่กันไปกับคุณภาพ

(16) ผู้ปกครองทั้งในคณาธิปไตยและประชาธิปไตย จะต้องไม่ปล่อยให้ใช้อำนาจหน้าที่เพื่อผลประโยชน์ของตนเอง การปกป้องคุ้มครองทรัพย์สินของคนมั่งมี และการคุ้มครองรักษา ความสุขของคนจนเป็นอย่างดีในทุกกรณี การเลี้ยงไม่ให้เกิดการทุจริต รวมทั้งการรักษาความสามารถทางการบริหาร ตลอดจนการปฏิบัติตามกฎหมาย ล้วนเป็นสิ่งสำคัญ เพราะฝูงชนจะมีความเค้นเคือง จากการถูกกีดกันออกจากตำแหน่งในกิจการสาธารณะน้อยกว่า การที่รู้ว่าผู้แทนของตนยังปกป้องทรัพย์สินของรัฐ

(17) ที่ใดกฎหมายเป็นที่สูงสุด คนก็จะถูกปกครอง โดยความยินยอมของตนเองได้

(18) ที่ใดเผด็จการปกครอง คนย่อมสูญเสียความเสมอภาค ทางจิตใจและธรรมชาติอันสำคัญยิ่งยวด

(19) ในอำนาจการปกครองของกฎหมาย และปัญญา ความรู้ของผู้ปกครองรัฐบุรุษ จะเป็นอุปกรณ์อันเหมาะสมในการทำนุบำรุงรัฐ และการอำนวยความสะดวกธรรม

(20) การปกครองเป็นศิลปะที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อสิ่งที่พึงามของผู้รับการปกครอง

(21) รัฐบาลที่ดีที่สุดต้องให้ความมั่นคงแก่พลเมือง ในรัฐได้

(22) การปกครองที่ดี คือ การปกครองโดยรัฐบาลที่มี คุณธรรม ซึ่งปกครองโดยสอดคล้องกับธรรมชาติ

(23) หน้าที่ของผู้ปกครองจะต้องทำให้สังคมมีการปรับตัว เข้ากับภาวะแวดล้อม และเกิดระเบียบทางสังคม

(24) รัฐบาลที่ซื่อสัตย์ต้องมาจากความยินยอมของ ปวงชน

(25) รัฐบาลเปรียบเหมือนองค์กรที่ ประชาชนมอบ ความไว้วางใจให้เป็นผู้ดูแลผลประโยชน์ของตน ถ้ารัฐบาลใช้อำนาจ

ไปในทางที่ผิดจนเป็นผลเสียแก่ประชาชน ประชาชนก็มีสิทธิ์ที่จะ เพิกถอนความไว้วางใจที่ให้แก่รัฐบาล รัฐบาลก็ย่อมสลายไป การตัดสินใจว่ารัฐบาลสมควรได้รับความไว้วางใจหรือไม่เป็นสิทธิ์ ของประชาชน เพราะเป็นเจ้าของผลประโยชน์

(26) ประชาชนย่อมมีสิทธิ์รู้เห็นในการกระทำของรัฐบาล มีสิทธิ์ท้วงติงวิพากษ์วิจารณ์เพื่อความผาสุกของส่วนรวม โดยรัฐบาล จะต้องไม่เข้าไปแทรกแซงเสรีภาพของบุคคล

(27) รูปแบบการปกครองที่ดีที่สุด คือ การปกครองแบบ ประชาธิปไตย

(28) รัฐบาลต้องดำเนินการที่เป็นไปตามตัวบทกฎหมาย ของสังคมโดยรวม

(29) การดำเนินงานของรัฐบาล ต้องไม่ขัดต่อผลประโยชน์ ของประชาชน เสรีภาพ และศีลธรรมอันดี

(30) รัฐบาลต้องให้การศึกษ เพื่อเพิ่มปริมาณและคุณภาพ

(31) รูปแบบการปกครองที่ดีและสมบูรณ์ ดูได้จากพฤติกรรม ในการบริหารงานขององค์กรรัฐบาลว่ามุ่งให้เกิดประโยชน์ต่อ สังคมโดยส่วนรวมด้วยความเหมาะสมที่สุด ตามหลักศีลธรรม อันดีและมีรัฐธรรมนูญเป็นเครื่องนำทาง

(32) รัฐบาลถูกสร้างขึ้นด้วยกฎหมายมิใช่สัญญาสังคม บทบาทของรัฐบาลมีความสำคัญเพียงอันดับรองที่ทำหน้าที่ให้มี การปฏิบัติตามกฎหมายเท่านั้น ไม่มีอำนาจในตัวเอง มีสภาพเป็น เพียงผู้ช่วยของอำนาจอธิปไตยในฐานะเจ้าหน้าที่ชั่วคราวในนาม ของอำนาจอธิปไตย ประชาชนจึงสามารถถอดถอนรัฐบาลได้

(33) รูปแบบของรัฐบาลขึ้นอยู่กับรูปแบบในการมอบหมาย ให้ใครใช้อำนาจอธิปไตยไปชั่ววูบ จะมอบคนหมู่มาก คนหมูน้อย หรือคนคนเดียว

(34) รัฐบาลโดยทั่วไปมักจะเสื่อมและทรยศต่ออำนาจอธิปไตย หรือเจตจำนงทั่วไปของสังคม รัฐควรต้องอาศัยปัจจัยสนับสนุนอื่น ช่วยทำให้รัฐบาลมีสำนึก ชี้อตรง มีขนบธรรมเนียมอันดีงามและมี คุณธรรม

(35) ผู้ปกครองต้องมีพื้นฐานในการปกครอง มีการศึกษาที่ดี มีศิลปะในการปกครอง และวิถีทางในการบริหาร เพื่อให้เกิดผลดี ต่อส่วนรวมของรัฐ จะต้องมีความรับผิดชอบ มีเหตุผลดี มีความยุติธรรม เป็นหลัก

(36) รัฐบาลต้องมาจากความยินยอมของประชาชน ประชาชนมีอิสระในการเลือกตัวแทนของตน และรัฐบาลจะต้อง ปฏิบัติหน้าที่ตามครรลองของกฎหมาย

(37) รูปแบบการปกครองที่จะทำให้รัฐบาลปฏิบัติงาน ได้ดีจะต้องมีมาตรฐาน ซึ่งสามารถพิสูจน์ได้จากความมั่งคั่งของ ราษฎรและความมั่นคงของรัฐ และพิสูจน์ได้จากการยอมรับมากมาย ของประชาชน

(38) องค์การผู้ปกครองเกิดจากสัญญาประชาคมที่ มนุษย์มีความปรารถนาที่จะขจัดปัญหาอุปสรรคที่จะขัดขวาง การบรรลุความสุขตามสภาพธรรมชาติและการแสวงหาเป้าหมาย ที่สมบูรณ์สูงสุดในสภาวะธรรมชาติ

(39) รัฐบาลเป็นผลผลิตจากการทำสัญญาร่วมกัน ของมนุษย์ ซึ่งรัฐบาลจะต้องรับผิดชอบต่อประชาชน

(40) รัฐบาลจะต้องรักษาและตอบสนองต่อเจตนารมณ์ ตามสัญญาประชาคมของประชาชน โดยที่เจตนารมณ์ของสัญญานั้น มีความสูงสุดเหนือสิ่งอื่นใด และรัฐบาลจะละเมิดมิได้

(41) ความชอบธรรมในการปกครองขึ้นอยู่กับความยินยอม เป็นครั้งคราวอย่างต่อเนื่อง

(42) การปกครองที่ชอบธรรม ต้องให้ประชาชนมีสิทธิยอมรับ หรือปฏิเสธการมีอำนาจเหนือตนได้

หนังสืออ้างอิง

กระมล ทองธรรมชาติ และเชาวนะ ไตรมาศ, “ลักษณะของขอบข่ายของรัฐศาสตร์”, **หลักพื้นฐานทางรัฐศาสตร์** (กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2546)

ทวี อิศริวรรณ, 20 **ความคิดทางการเมือง** (กรุงเทพฯ : สยามบรรณ, 2530)

เชาวนะ ไตรมาศ, “รัฐสัญญาประชาคมกับการปลุกกระแสสำนึกใหม่ของการเมืองภาคประชาชน”, **ศาลรัฐธรรมนูญไทยในสถานการณ์การปฏิรูปการเมือง** (กรุงเทพฯ:พีวี.เพรส , 2546)

วิทยากร เขียวกุล, **ปรัชญาการเมือง เศรษฐกิจสังคม** (กรุงเทพฯ : สายธาร, 2548)

สมนึก ชูวีเชียร, **ความคิดทางการเมืองแบบตะวันตก** (กรุงเทพฯ : เอ็มแอล ครีเอชั่น แอนด์ พริ้นต์, 2548)

พิจารณารายการและมอบอำนาจของนายกรัฐมนตรี ใ้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

การมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีรักษาราชการแทนนายกรัฐมนตรี และมอบหมายและมอบอำนาจให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีปฏิบัติราชการแทนกัน¹

ส่วนที่ 1 คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีรักษาราชการแทนนายกรัฐมนตรี

1. ในกรณีที่นายกรัฐมนตรีไม่อาจปฏิบัติราชการได้ คณะรัฐมนตรีมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาราชการแทนนายกรัฐมนตรี ตามลำดับดังนี้

- 1.1 นายสุเทพ เทือกสุบรรณ
- 1.2 นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี
- 1.3 พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์

2. ในระหว่างการรักษาการแทนนายกรัฐมนตรี ผู้รักษาราชการแทนข้างต้น จะสั่งการใดเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลและการอนุมัติเงินงบประมาณอันอยู่ในอำนาจของนายกรัฐมนตรีได้ ต้องได้รับความเห็นชอบของนายกรัฐมนตรีเสียก่อน

ส่วนที่ 2 นายกรัฐมนตรีมอบหมายและมอบอำนาจให้รองนายกรัฐมนตรีปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี

ในกรณีที่รองนายกรัฐมนตรีท่านใดท่านหนึ่งไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติราชการได้หรือไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี ให้รองนายกรัฐมนตรีปฏิบัติราชการแทนกัน ตามลำดับดังนี้

ลำดับที่	รองนายกรัฐมนตรี	รองนายกรัฐมนตรีที่ปฏิบัติราชการแทนตามลำดับ
1.	นายสุเทพ เทือกสุบรรณ	1. นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี 2. พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์
2.	นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี	1. นายสุเทพ เทือกสุบรรณ 2. พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์
3.	พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์	1. นายสุเทพ เทือกสุบรรณ 2. นายไตรรงค์ สุวรรณคีรี

ส่วนที่ 3 นายกรัฐมนตรีมอบหมายและมอบอำนาจให้รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี²

ในกรณีที่รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติราชการได้หรือไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีปฏิบัติราชการแทนกัน ตามลำดับดังนี้

ลำดับที่	รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี	รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีที่ปฏิบัติราชการแทนตามลำดับ
1.	นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย	1. นายองอาจ คล้ามไพบูลย์ 2. นายสุเทพ เทือกสุบรรณ
2.	นายองอาจ คล้ามไพบูลย์	1. นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย 2. นายสุเทพ เทือกสุบรรณ

¹ มติคณะรัฐมนตรี วันที่ 26 มกราคม 2553 และคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 23/2553 ลงวันที่ 25 มกราคม 2553 เรื่อง มอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีรักษาราชการแทนนายกรัฐมนตรี และมอบหมายและมอบอำนาจให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีปฏิบัติราชการแทนกัน

² มติคณะรัฐมนตรี วันที่ 8 มิถุนายน 2553 และคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 134/2553 ลงวันที่ 8 มิถุนายน 2553 เรื่อง ปรับปรุงคำสั่งมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีรักษาราชการแทนนายกรัฐมนตรี และมอบหมายและมอบอำนาจให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีปฏิบัติราชการแทนกัน

การมอบหมายและมอบอำนาจให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี กำกับการบริหารราชการ และสั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี

รัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี¹

	นายกรัฐมนตรี	รองนายกรัฐมนตรี นายสุเทพฯ	รองนายกรัฐมนตรี ² นายไตรรงค์ฯ	รองนายกรัฐมนตรี พลตรี สันันท์	รัฐมนตรีประจำ นร. ³ นายสาทิตย์ฯ	รัฐมนตรีประจำ นร. ³ นายองอาจฯ
กำกับการบริหาร ราชการ	กต., ทก., พน., ศธ., สปน., สคก., สนง. ก.พ.ร., กปส., สนง. สภาที่ปรึกษาฯ	กท., พม., คค., มท., ยธ., วธ., สสค.	กค., พณ., อก., สคป.,	กก., กษ., ทส., รง., วท., สธ.		
กำกับฯ สั่ง และ ปฏิบัติราชการ	สสน., สมช., สนง. ก.พ., รล., พว., สศช., กปร., วช., รธ.	สชช., ตช.	สปน.*, สป., (ยกเว้น การอนุมัติ งบประมาณ)	พศ.		
สั่งและปฏิบัติ ราชการ					สปน., สสค., สคก., สำนักงาน ก.พ.ร.	
กำกับดูแลองค์การ มหาชน/หน่วยงาน ของรัฐ/รัฐวิสาหกิจ	- สนง. รับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา - สนง. บริหารและพัฒนาองค์ความรู้ - สกว. - กอ.รมน. - สนง. คกก. สุขภาพแห่งชาติ		- สนง. ส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ - องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	- กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ - สนง. สภาที่ปรึกษาฯ	บมจ. อสมท	
สั่งการ ตามกฎหมาย		- ระเบียบข้าราชการพลเรือน - ระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย - ระเบียบข้าราชการครู	- การส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน - นโยบายท่องเที่ยวแห่งชาติ - กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ - คกก. อาหารแห่งชาติ	- กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ - การขายตรงและตลาดแบบตรง		
การปฏิบัติราชการหรือการดำเนินการใด ๆ ในเรื่องที่เป็นงานประจำปกติของ สนง. ศาลรัฐธรรมนูญ สนง. ศาลยุติธรรม สนง. ศาลปกครอง สนง. คกก. การเลือกตั้ง สนง. ผู้ตรวจการแผ่นดิน สนง. ป.ป.ช. สดง. องค์การอาหารและยา สนง. คกก. สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ สนง. สภาที่ปรึกษาฯ สนง. คกก. กิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ และ สนง. คกก. กิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ซึ่งจำเป็นต้องเสนอ ครม. หรือนายกรัฐมนตรีหรือที่ต้องสั่งการตามกฎหมาย หรือที่ต้องนำความกราบบังคมทูลพระกรุณาตามกฎหมาย แล้วแต่กรณี กำกับดูแลและลงนามในเอกสารที่เกี่ยวข้องการขอพระราชทานอภัยโทษและการขอแปลงสัญชาติเป็นไทย ลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ และลงนามในประกาศ นร. ที่เกี่ยวข้องกับการมีพระบรมราชโองการของหน่วยงานที่ได้รับมอบหมายและมอบอำนาจ ยกเว้นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย การสถาปนาพระอิสริยยศ อีสริยศศักดิ์ สมณศักดิ์ การแต่งตั้งในกรณีการแต่งตั้งประธานศาลฎีกา ประธานศาลปกครองสูงสุด ข้าราชการตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการระดับกระทรวงและกรม เอกอัครราชทูตประจำต่างประเทศ กงสุล และกรรมการที่มีตำแหน่งหน้าที่สำคัญ การพระราชทานยศทหาร ตำรวจ ชั้นนายพล การพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์แก่พระบรมวงศานุวงศ์ และการพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ประจำปี การสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตหรือความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ และการประกาศใช้ความตกลงระหว่างประเทศ และเรื่องสำคัญที่เคยมีประเพณีปฏิบัติให้เสนอนายกรัฐมนตรีลงนาม						

¹ มติคณะรัฐมนตรี วันที่ 30 ธันวาคม 2551 และคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 330/2551 ลงวันที่ 30 ธันวาคม 2551 เรื่อง มอบหมายและมอบอำนาจให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี

² มติคณะรัฐมนตรี วันที่ 26 มกราคม 2553 และคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 24/2553 ลงวันที่ 25 มกราคม 2553 เรื่อง ปรับปรุงคำสั่งมอบหมายและมอบอำนาจให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี (* รองนายกรัฐมนตรี (นายไตรรงค์ฯ) กำกับการบริหารราชการ สั่ง และปฏิบัติราชการ สปน. เฉพาะในส่วนของการเสริมสร้างขีดความสามารถขององค์กรระดับชุมชน และโครงการสร้างศักยภาพผู้ว่าราชการเพื่อสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคมในชุมชน)

³ มติคณะรัฐมนตรี วันที่ 8 มิถุนายน 2553 และคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 133/2553 ลงวันที่ 8 มิถุนายน 2553 เรื่อง ปรับปรุงคำสั่งมอบหมายและมอบอำนาจให้ รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี

การมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี กำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาค¹

รัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี

รองนายกรัฐมนตรี นายสุเทพ²

เขตตรวจราชการที่ 1

- นนทบุรี
- ปทุมธานี
- พระนครศรีอยุธยา
- สระบุรี

เขตตรวจราชการที่ 2

- ชัยนาท
- ลพบุรี
- สิงห์บุรี
- อ่างทอง

เขตตรวจราชการที่ 3

- ฉะเชิงเทรา
- ปราจีนบุรี
- สระแก้ว
- นครนายก
- สมุทรปราการ

เขตตรวจราชการที่ 5

- ประจวบคีรีขันธ์
- เพชรบุรี
- สมุทรสาคร
- สมุทรสงคราม

เขตตรวจราชการที่ 9

- จันทบุรี
- ชลบุรี
- ระยอง
- ตราด

รองนายกรัฐมนตรี นายไตรรงค์³

เขตตรวจราชการที่ 15

- เชียงใหม่
- แม่ฮ่องสอน
- ลำปาง
- ลำพูน

เขตตรวจราชการที่ 16

- น่าน
- พะเยา
- เชียงราย
- แพร่

เขตตรวจราชการที่ 17

- ตาก
- พิจิตร
- สุโขทัย
- เพชรบูรณ์
- อุตรดิตถ์

รองนายกรัฐมนตรี พลตรี สนั่น⁴

เขตตรวจราชการที่ 4

- กาญจนบุรี
- นครปฐม
- ราชบุรี
- สุพรรณบุรี

เขตตรวจราชการที่ 10

- หนองคาย
- เลย
- อุดรธานี
- หนองบัวลำภู

เขตตรวจราชการที่ 18

- กำแพงเพชร
- พิจิตร
- นครสวรรค์
- อุทัยธานี

รัฐมนตรีประจำ นร. นายสาทิตย์⁵

เขตตรวจราชการที่ 6

- ชุมพร
- สุราษฎร์ธานี
- นครศรีธรรมราช
- พัทลุง

เขตตรวจราชการที่ 7

- ระนอง
- พังงา
- ภูเก็ต
- กระบี่
- ตรัง

เขตตรวจราชการที่ 8

- สงขลา
- สตูล
- ปัตตานี
- ยะลา
- นราธิวาส

รัฐมนตรีประจำ นร. นายองอาจ⁶

เขตตรวจราชการที่ 11

- นครพนม
- มุกดาหาร
- สกลนคร

เขตตรวจราชการที่ 12

- ร้อยเอ็ด
- ขอนแก่น
- มหาสารคาม
- กาฬสินธุ์

เขตตรวจราชการที่ 13

- อำนาจเจริญ
- ศรีสะเกษ
- ยโสธร
- อุบลราชธานี

เขตตรวจราชการที่ 14

- สุรินทร์
- นครราชสีมา
- บุรีรัมย์
- ชัยภูมิ

- การกำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาคตามคำสั่งนี้ หมายถึง การตรวจราชการ การขอให้เจ้าหน้าที่ของรัฐรายงานเหตุการณ์และผลการปฏิบัติงานตามนโยบายของรัฐบาลและนายกรัฐมนตรี ยุทธศาสตร์ของชาติ ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด และยุทธศาสตร์จังหวัด การประสานราชการเพื่อให้เกิดการบูรณาการ ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด และยุทธศาสตร์จังหวัด ไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม การเร่งรัด การติดตามผล การให้คำแนะนำช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ของรัฐในพื้นที่ และการประเมินผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐ
- ให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีรายงานปัญหา อุปสรรค แนวทางการแก้ไข ตลอดจนข้อเสนอนี้ต่าง ๆ อันเนื่องจากการกำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในเขตตรวจราชการหรือพื้นที่ในความรับผิดชอบต่อนายกรัฐมนตรี
- ให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจัดให้ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีประจำเขตตรวจราชการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นฝ่ายเลขานุการของรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ในกรณีที่รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีติดภารกิจจำเป็นเร่งด่วน สามารถมอบหมายให้ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีประจำเขตตรวจราชการปฏิบัติหน้าที่แทน แล้วรายงานผลการปฏิบัติงานให้ทราบต่อไป
- ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้ตรวจราชการกระทรวง และหัวหน้าส่วนราชการในจังหวัดที่เกี่ยวข้องเสนอข้อมูล อำนาจความสะดวก และให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งนี้ด้วย
- ให้เบิกค่าใช้จ่ายในการกำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาคของรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีจากงบประมาณของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี หมวดเงินอุดหนุนทั่วไป โครงการเพิ่มขีดสมรรถนะในการกำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาคของรองนายกรัฐมนตรี

¹ มติคณะรัฐมนตรี วันที่ 13 มกราคม 2552 คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 12/2552 ลงวันที่ 9 มกราคม 2552 เรื่อง มอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีกำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาค

² มติคณะรัฐมนตรี วันที่ 28 เมษายน 2552 คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 92/2552 ลงวันที่ 7 เมษายน 2552 เรื่อง แก้ไขคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 12/2552 ลงวันที่ 9 มกราคม 2552 เรื่อง มอบหมายและมอบอำนาจให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีกำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาค

³ มติคณะรัฐมนตรี วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2553 คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 30/2553 ลงวันที่ 27 มกราคม 2553 เรื่อง ปรับปรุงคำสั่งมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีกำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาค

⁴ มติคณะรัฐมนตรี วันที่ 15 มิถุนายน 2553 คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 145/2553 ลงวันที่ 15 มิถุนายน 2553 เรื่อง ปรับปรุงคำสั่งมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีกำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาค

การมอบหมายและมอบอำนาจให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการในคณะกรรมการต่าง ๆ ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย¹

รัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี

1. สภาความมั่นคงแห่งชาติ	12. คณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ
2. คณะกรรมการกฤษฎีกา	13. คณะกรรมการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ
3. คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน	14. คณะกรรมการกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ
4. คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	15. คณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ
5. สภาวิจัยแห่งชาติ	16. คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ
6. คณะกรรมการอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร	17. สภานายกสภาลูกเสือไทย
7. ผอ. รักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (ผอ. รมท.)	18. คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการค้ายาเสพติด
8. คณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก	19. คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน
9. คณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ	20. คณะกรรมการนโยบายตำรวจแห่งชาติ ³
10. คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ	21. คณะกรรมการนโยบายบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ
11. คณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ	

รองนายกรัฐมนตรี นายสุเทพ เทือกสุบรรณ

1. คณะกรรมการข้าราชการตำรวจ
2. คณะกรรมการพิจารณาการเสนอขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์อันเป็นที่สรรเสริญยิ่งดิเรกคุณาภรณ์
3. คณะกรรมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ
4. คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
5. คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
6. คณะกรรมการคดีพิเศษ
7. คณะกรรมการพัฒนาการบริหารงานยุติธรรมแห่งชาติ
8. รองประธานสภาความมั่นคงแห่งชาติ
9. รองประธานกรรมการในคณะกรรมการจัดระบบการจราจรทางบก
10. อุปนายกสภาลูกเสือไทย
11. รองประธานกรรมการในคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ
12. คณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์นาวี²

รองนายกรัฐมนตรี นายไทรรงค์ สุวรรณศิริ⁴

1. คณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
2. คณะกรรมการนโยบายทุนรัฐวิสาหกิจ
3. คณะกรรมการการมาตรฐานแห่งชาติ
4. คณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
5. คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ
6. คณะกรรมการภาพยนตร์และวีดิทัศน์แห่งชาติ
7. คณะกรรมการกองทุนเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน
8. รองประธานกรรมการในคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ

**รองนายกรัฐมนตรี
พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์**

1. คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ
2. คณะกรรมการกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรรม
3. คณะกรรมการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน
4. คณะกรรมการประสานและกำกับการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์
5. คณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มนอกออลแห่งชาติ
6. คณะกรรมการพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ
7. คณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมแห่งชาติ
8. คณะกรรมการอาหารแห่งชาติ
9. คณะกรรมการสุขภาพจิตแห่งชาติ
10. รองประธานสภาวิจัยแห่งชาติ
11. รองประธานกรรมการในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

**รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย⁵**

1. รองประธานกรรมการในคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ
2. กรรมการในคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

**รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
นายองอาจ คล้ามไพบูลย์⁶**

1. คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
2. คณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค

¹ มติคณะรัฐมนตรี วันที่ 6 มกราคม 2552 และคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 4/2552 ลงวันที่ 6 มกราคม 2552 เรื่อง มอบหมายและมอบอำนาจให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการ

² มติคณะรัฐมนตรี วันที่ 20 มกราคม 2552 เรื่อง มอบหมายและมอบอำนาจให้รองนายกรัฐมนตรีปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการ

³ มติคณะรัฐมนตรี วันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2552 และคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 53/2552 ลงวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2552 เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมการมอบหมายและมอบอำนาจให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี

⁴ มติคณะรัฐมนตรี วันที่ 26 มกราคม 2553 และคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 25/2553 ลงวันที่ 25 มกราคม 2553 เรื่อง ปรับปรุงคำสั่งมอบหมายและมอบอำนาจให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการ

⁵ มติคณะรัฐมนตรี วันที่ 8 มิถุนายน 2553 และคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 135/2553 ลงวันที่ 8 มิถุนายน 2553 เรื่อง ปรับปรุงคำสั่งมอบหมายและมอบอำนาจให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการ

⁶ มติคณะรัฐมนตรี วันที่ 22 มิถุนายน 2553 และคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 152/2553 ลงวันที่ 18 มิถุนายน 2553 เรื่อง แก้ไขคำสั่งมอบหมายและมอบอำนาจให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการ

การมอบหมายและมอบอำนาจให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
ปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการในคณะกรรมการต่าง ๆ ที่จัดตั้งขึ้นตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี¹

รัฐบาล นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี

1. คณะกรรมการพิเศษเพื่อประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
2. คณะกรรมการประชาสัมพันธ์แห่งชาติ
3. คณะกรรมการนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาศถานภาพสตรีแห่งชาติ
4. คณะกรรมการนโยบายและยุทธศาสตร์ครอบครัวแห่งชาติ
5. คณะกรรมการประสานงานและสนับสนุนงานโครงการหลวง
6. คณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารแห่งชาติ
7. คณะกรรมการนโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศแห่งชาติ
8. คณะกรรมการส่งเสริมคุณธรรมแห่งชาติ
9. คณะกรรมการพัฒนาเด็กปฐมวัยแห่งชาติ
10. คณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์

รองนายกรัฐมนตรี นายสุเทพ เทือกสุบรรณ

1. คณะกรรมการกำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาค
2. คณะกรรมการกองทุนเงินช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัยสำนักนายกรัฐมนตรี
3. คณะกรรมการบริหารกองทุนสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบสืบเนื่องจากสถานการณ์ความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้
4. คณะกรรมการเอกลักษณ์ของชาติ
5. คณะกรรมการพิจารณาการเสนอขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ชั้นสายสะพาย
6. คณะกรรมการนโยบายปาล์มน้ำมันแห่งชาติ
7. คณะกรรมการนโยบายและอำนวยการพัฒนาเพื่อเสริมความมั่นคงแห่งชาติ
8. คณะกรรมการนโยบายที่อยู่อาศัยแห่งชาติ
9. คณะกรรมการส่งเสริมประชาสัมพันธ์เพื่อการพัฒนาแห่งชาติ
10. คณะกรรมการป้องกันอุบัติภัยแห่งชาติ
11. คณะกรรมการบริหารระบบการเตือนภัยพิบัติแห่งชาติ
12. คณะกรรมการเสริมสร้างความสมานฉันท์แห่งชาติ

รองนายกรัฐมนตรี นายไทรรงค์ สุวรรณคีรี²

1. คณะกรรมการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
2. คณะกรรมการบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษถนุราชดำเนิน
3. คณะกรรมการอำนวยการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์แห่งชาติ
4. คณะกรรมการจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดิน
5. คณะกรรมการอำนวยการจัดระบบศูนย์ราชการ
6. คณะกรรมการบริหารสินเชื่อเกษตรแห่งชาติ
7. คณะกรรมการกำกับนโยบายด้านรัฐวิสาหกิจ
8. คณะกรรมการนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ
9. คณะกรรมการนโยบายและมาตรการช่วยเหลือเกษตรกร
10. คณะกรรมการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งชาติ
11. รองประธานกรรมการในคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารแห่งชาติ
12. รองประธานกรรมการในคณะกรรมการพิจารณากระบวนการบริหารจัดการขนส่งสินค้าและการบริการของประเทศ

รองนายกรัฐมนตรี พลตรี สนั่น ขจรประศาสน์

1. คณะกรรมการบริหารกองทุนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ
2. คณะกรรมการช่วยเหลือเกษตรกรและผู้ยากจน
3. คณะกรรมการควบคุมการเรียไรของหน่วยงานของรัฐ
4. คณะกรรมการบริหารแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง
5. คณะกรรมการแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ
6. คณะกรรมการกำหนดนโยบายและกำกับดูแลกิจการประปาแห่งชาติ
7. คณะกรรมการอนุรักษ์และพัฒนากรุงรัตนโกสินทร์และเมืองเก่า
8. คณะกรรมการทรัพยากรน้ำแห่งชาติ
9. คณะกรรมการภูมิสารสนเทศแห่งชาติ
10. คณะกรรมการนโยบายนาโนเทคโนโลยีแห่งชาติ
11. คณะกรรมการนโยบายเทคโนโลยีชีวภาพแห่งชาติ
12. คณะกรรมการพัฒนาระบบยาแห่งชาติ
13. คณะกรรมการพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์แห่งชาติ

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย³

1. คณะกรรมการพิจารณาการเสนอขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ชั้นต่ำกว่าสายสะพาย
2. คณะกรรมการบริหารพนักงานราชการ
3. คณะกรรมการตรวจสอบและประเมินผลภาคราชการ
4. รองประธานกรรมการในคณะกรรมการเอกลักษณ์ของชาติ

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี นายองอาจ คล้ามไพบูลย์⁴

1. รองประธานกรรมการคณะกรรมการบริหารสินเชื่อเกษตรแห่งชาติ
2. กรรมการในคณะกรรมการพัฒนาอุตสาหกรรมแห่งชาติ

¹ มติคณะรัฐมนตรี วันที่ 6 มกราคม 2552 และคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 4/2552 ลงวันที่ 6 มกราคม 2552 เรื่อง มอบหมายและมอบอำนาจให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการ

² มติคณะรัฐมนตรี วันที่ 26 มกราคม 2553 และคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 25/2553 ลงวันที่ 25 มกราคม 2553 เรื่อง ปรับปรุงคำสั่งมอบหมายและมอบอำนาจให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการ

³ มติคณะรัฐมนตรี วันที่ 8 มิถุนายน 2553 และคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 135/2553 ลงวันที่ 8 มิถุนายน 2553 เรื่อง ปรับปรุงคำสั่งมอบหมายและมอบอำนาจให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการ

⁴ มติคณะรัฐมนตรี วันที่ 22 มิถุนายน 2553 และคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 152/2553 ลงวันที่ 18 มิถุนายน 2553 เรื่อง แก้อำนาจมอบหมายและมอบอำนาจให้รองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีปฏิบัติหน้าที่ประธานกรรมการ

ข้อมูล ณ วันที่ 22 มิถุนายน 2553

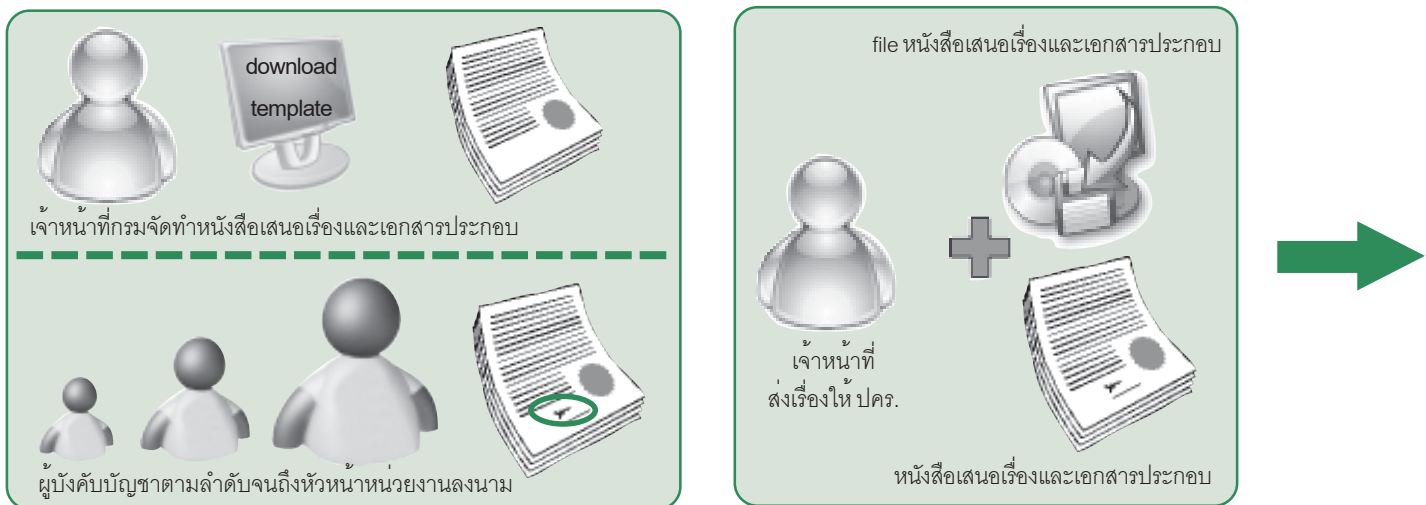

all about CABNET

กระบวนการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี ผ่านระบบ CABNET¹

สำนักบริหารงานสารสนเทศ

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี (สลค.) ได้เริ่มทดลองใช้ระบบ CABNET กับหน่วยงานนำร่อง 12 หน่วยงาน² เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2553 และคาดว่าจะใช้ระบบอย่างเป็นทางการได้ครบทุกส่วนราชการในช่วงเดือนตุลาคม 2553 ที่จะถึงนี้ ดังนั้น เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมเบื้องต้น จึงขอแนะนำเกี่ยวกับกระบวนการในการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีด้วยระบบ CABNET ดังนี้

1. ขั้นตอนปฏิบัติในส่วนของผู้ที่ส่วนราชการระดับกรม

1.1 **เตรียมแบบฟอร์มมาตรฐาน (template) เพื่อใช้จัดทำเรื่อง** เจ้าหน้าที่ของส่วนราชการระดับกรม download template เพื่อใช้ในการจัดทำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีจาก website สลค. (www.cabinet.thaigov.go.th) หรือ website CABNET (www.cabnet.soc.go.th)

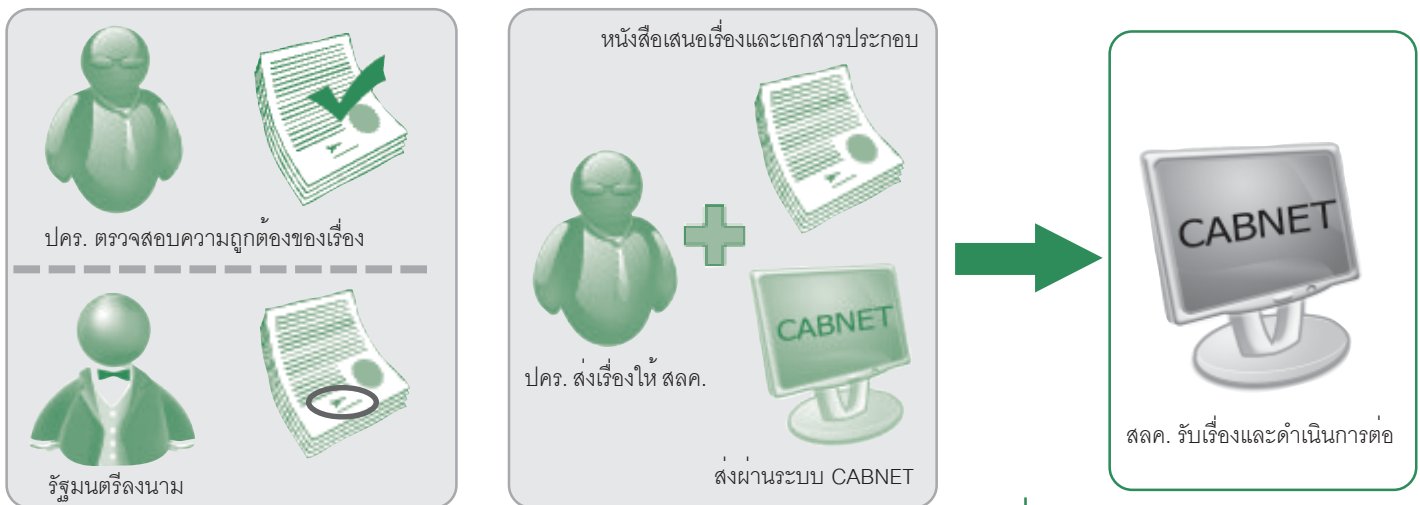
1.2 **จัดทำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรีและเอกสารประกอบ** โดยกรอกข้อมูลลงใน template ให้ครบถ้วน และเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับจนถึงหัวหน้าหน่วยงาน (ปลัดกระทรวง หัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ฯลฯ) ลงนาม

1.3 **ส่งเรื่องให้ ปคร.** โดย

- > ส่ง file หนังสือเสนอเรื่องและ file เอกสารประกอบ โดยตรวจสอบ file ว่ามีข้อมูลถูกต้องครบถ้วนตรงกับในเอกสารจริงหรือไม่ ทั้งนี้ ข้อมูล file อาจส่งไปทาง e-mail หรือบันทึกใส่ thumb drive แล้วแต่ความสะดวกของผู้ที่
- > ส่งหนังสือที่หัวหน้าหน่วยงานลงนามและเอกสารประกอบทั้งหมดไปยัง ปคร. ของกระทรวง

¹ CABNET (Cabinet Network) คือระบบเครือข่ายสารสนเทศสนับสนุนการปฏิบัติงานของคณะรัฐมนตรีในการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรีทั้งระบบ ตั้งแต่การวางแผนการเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรี การจัดทำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี การแจ้งระเบียบวาระและสั่งเอกสารการประชุมคณะรัฐมนตรี การแจ้งมติคณะรัฐมนตรี รวมทั้งการสืบค้นข้อมูลมติคณะรัฐมนตรี

² หน่วยงานนำร่อง 12 หน่วยงาน ได้แก่ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานประธานาธิบดี สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กระทรวงการคลัง กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และกระทรวงสาธารณสุข

2. ขั้นตอนปฏิบัติของ ปคร. ส่วนราชการ

2.1 ตรวจสอบเรื่อง ปคร. ตรวจสอบเรื่องที่ได้รับมาจากส่วนราชการระดับกรม ว่า file และเอกสารที่ส่งมาถูกต้องตรงกันหรือไม่ พร้อมทั้งตรวจสอบความครบถ้วนของเนื้อหา ของเรื่องที่ส่วนราชการเสนอมาด้วย

2.2 นำเรื่องเสนอรัฐมนตรีลงนาม โดยเมื่อรัฐมนตรีลงนามแล้ว ส่วนราชการ จะออกเลขหนังสือส่งออก

2.3 ส่งเรื่องให้ สลค. โดย

> กรอกรหัสที่หนังสือลงใน file เรื่องที่จะ เสนอ และส่ง file หนังสือและเอกสารประกอบเรื่องเข้าสู่ระบบ CABNET หากมีเอกสารใด ๆ ที่ไม่มี file ให้ scan เอกสาร และส่ง file scan เข้าสู่ระบบ CABNET

> กรอกข้อมูลตามระบบ CABNET ให้ครบถ้วน

> ส่งหนังสือและเอกสารประกอบในรูปแบบเอกสารไปยัง สลค.

เมื่อเปิดใช้ระบบ CABNET อย่างเต็มรูปแบบแล้ว ระบบจะออกเลขหนังสือ ให้อัตโนมัติ ซึ่งเป็นเลขที่ใช้สำหรับระบบ CABNET เท่านั้น

เมื่อกดปุ่มส่งเรื่องแล้ว ปคร. จะไม่สามารถเข้าไปแก้ไขได้อีก ยกเว้น สลค. จะส่งเรื่องนั้น คืนกลับมาก่อน

จากนั้นจะเป็นขั้นตอน การทำงานของ สลค. ที่จะดำเนินการ สอบถามความเห็นหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องไปจนถึงการนำเรื่องนั้น เข้าสู่การประชุมคณะรัฐมนตรี และแจ้งมติคณะรัฐมนตรี

ในระยะเริ่มต้นของ การทดลองใช้ระบบ CABNET ของ หน่วยงานนำร่องทั้ง 12 แห่ง สลค. จะขอความร่วมมือส่วนราชการ ให้จัดทำเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี แบบคู่ขนานไปก่อนทั้งรูปแบบเอกสาร และรูปแบบ file ผ่านระบบ CABNET ทั้งนี้หากมีข้อสงสัยหรือประสบ กับปัญหาในการใช้งาน สามารถ ติดต่อได้ที่ Help desk ของระบบ CABNET

สรุปผลการตัดสินใจของ
คณะรัฐมนตรีที่สำคัญ

เรื่อง ขอบทบทวนมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการดำเนินการตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2553 ลงมติเห็นชอบการทบทวนมติคณะรัฐมนตรี (25 สิงหาคม 2552) เกี่ยวกับการดำเนินการตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือน โดยให้ส่วนราชการมีกลุ่มงานคุ้มครองจริยธรรมเป็นหน่วยงานภายใน รับผิดชอบภารกิจของกลุ่มงานคุ้มครองจริยธรรม โดยเปลี่ยนศูนย์ประสานราชการใส่สะอาดของส่วนราชการและจังหวัด หรือหน่วยงานที่รับผิดชอบภารกิจด้านการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาล เป็นกลุ่มงานคุ้มครองจริยธรรมของส่วนราชการและจังหวัด และปฏิบัติงานภายใต้การกำกับดูแลของเลขาธิการคณะกรรมการจริยธรรมส่วนราชการ และจังหวัด ตามที่สำนักงาน ก.พ. เสนอ ทั้งนี้ ให้ส่วนราชการ จังหวัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้รับความเห็นเพิ่มเติมของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่เห็นว่า บทบาทของกลุ่มงานคุ้มครองจริยธรรมนี้ควรมุ่งให้ความสำคัญกับการเปิดเผยข้อมูลที่โปร่งใส ตลอดจนกระบวนการรับเรื่องร้องเรียนและร้องทุกข์ ควรมีการสร้างระบบเพื่อพิทักษ์ดูแลพยานและผู้ร้องเรียนให้ได้รับความปลอดภัย ตลอดจนมีการสอบสวนที่เป็นธรรมและโปร่งใสด้วย ไปพิจารณาดำเนินการด้วย

ที่มา : หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0506/ว 116 ลงวันที่ 31 พฤษภาคม 2553

เรื่อง การบริหารโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555

ด้วยในคราวประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 25 พฤษภาคม 2553 นายกรัฐมนตรีเสนอว่า เพื่อให้การดำเนินโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 ของแต่ละส่วนราชการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง จึงเห็นควรให้ส่วนราชการเจ้าของโครงการที่ยังมีข้อขัดข้องในการดำเนินการใด ๆ เช่น จำเป็นต้องพิจารณา ทบทวนรายละเอียดโครงการไม่สามารถส่งคำขอรับการจัดสรรงบประมาณให้สำนักงบประมาณ หรือไม่สามารถลงนามในสัญญาได้ทันตามเวลาที่กำหนด เป็นต้น เร่งส่งเรื่องให้คณะกรรมการกลั่นกรองและบริหารโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 พิจารณาโดยด่วนก่อนนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้วลงมติเห็นชอบและให้ถือปฏิบัติตามที่นายกรัฐมนตรีเสนอ

ที่มา : หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0506/ว 119 ลงวันที่ 3 มิถุนายน 2553

เรื่อง การช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุมทางการเมือง

ด้วยในคราวประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 2 มิถุนายน 2553 คณะรัฐมนตรีพิจารณาเห็นว่า เพื่อให้การให้ความช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบจากการชุมนุมทางการเมืองเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น จึงขอมอบหมายการดำเนินการในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. ให้กระทรวงมหาดไทย (กรุงเทพมหานคร) ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เป็นต้น ดำเนินการจัดงานถนนคนเดินอย่างต่อเนื่องต่อไป เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบการรายย่อยที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุมทางการเมืองได้เข้าร่วมจัดจำหน่ายสินค้าต่อไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุมทางการเมือง แต่ยังไม่ได้เข้าใช้พื้นที่จัดจำหน่ายสินค้าในคราวที่มีการจัดงานถนนคนเดินบริเวณถนนสีลมเมื่อวันที่ 28-29 พฤษภาคมที่ผ่านมา ทั้งนี้ ในการจัดงานดังกล่าวไม่ควรนำผู้ประกอบการที่ไม่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุมทางการเมืองมาร่วมจำหน่ายสินค้าด้วย รวมทั้งไม่ควรจัดกิจกรรมเสริมอื่น ๆ เนื่องจากจะทำให้สูญเสียพื้นที่ที่สามารถจะนำไปจัดสรรให้แก่ผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุมทางการเมืองได้

2. ให้หน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการให้บริการและการอนุมัติ อนุญาตในเรื่องต่าง ๆ พิจารณาม่อนปรนและลดขั้นตอนในการปฏิบัติงานให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้โดยไม่ขัดต่อกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุมทางการเมืองด้วย

3. ให้รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสาทิตย์ วงศ์หนองเตย) ประธานกรรมการช่วยเหลือผู้ประกอบการรายย่อยและประชาชนที่ทรัพย์สินได้รับความเสียหายจากเหตุการณ์ความไม่สงบ จากการชุมนุมทางการเมืองรับไปดำเนินการเปิดบัญชี “ไทยสามัคคี” เพื่อให้ประชาชนที่ประสงค์จะร่วมช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ชุมนุมทางการเมืองได้ใช้เป็นช่องทางในการบริจาคเงินช่วยเหลือ ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการฯ เร่งพิจารณาเกี่ยวกับวิธีการบริหารจัดการเงินที่ได้รับบริจาคให้แล้วเสร็จโดยเร็วด้วย

4. ให้เลขาธิการนายกรัฐมนตรี ประธานกรรมการช่วยเหลือผู้ประกอบการและลูกจ้างที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุมดำเนินการ ดังนี้

4.1 ประสานกับกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อขอให้ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน (One Start On Stop Investment Center : OSOS) เป็นหน่วยงานกลางที่จะให้บริการรับเรื่องร้องเรียนจากผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุมทางการเมืองต่อไป

4.2 รวบรวมมาตรการให้ความช่วยเหลือด้านการท่องเที่ยวและกิจการโรงแรม รวมถึงร้านค้าต่าง ๆ ที่ได้รับผลกระทบจากการชุมนุมทางการเมืองทั้งหมด แล้วให้นำเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการรัฐมนตรีเศรษฐกิจโดยเร็วต่อไป

ที่มา : หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0506/ว 121 ลงวันที่ 10 มิถุนายน 2553

การจัดประชุมคณะรัฐมนตรี ในสภาวะไม่ปกติ

ในช่วงที่พวกเราชาวสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีต้องออกไปปฏิบัติงานนอกทำเนียบรัฐบาล เพราะสถานการณ์การชุมนุมทางการเมืองเริ่มทวีความรุนแรง พวกเราทุกสำนักและกอง ได้รับคำสั่งให้เตรียมเก็บข้าวของเครื่องใช้ที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานในภาวะฉุกเฉิน และต้องออกจากสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ภายในเที่ยงของวันที่ 12 มีนาคม 2553 เพื่อแยกย้ายกันไปปฏิบัติงานในสถานที่สำรอง ทั้งที่สถาบันฝึกอบรมการตำรวจทั่วประเทศ กรมส่งเสริมการส่งออก กระทรวงพาณิชย์ ถนนรัชดาฯ และศูนย์ราชการฯ ถนนแจ้งวัฒนะ พวกเรามีเวลาเก็บข้าวของภายใน 1 ชั่วโมงเศษ ๆ (คืนที่เก็บทันเพราะขนย้ายกันจนชินแล้ว) หลังจากที่เราเข้าไปปฏิบัติงานตามสถานที่สำรองแล้วภารกิจหนึ่งที่ต้องทำก็คือ การเตรียมการจัดประชุมคณะรัฐมนตรีซึ่งเป็นการจัดประชุมคณะรัฐมนตรีนอกสถานที่ครั้งแรกในช่วงเหตุการณ์ไม่ปกติครั้งนี้

ใครเลยจะรู้ว่าก่อนที่จะมีคำว่า “เริ่มประชุม” เบื้องหลังของการจัดประชุมในแต่ละครั้งเป็นอย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดประชุมในช่วงที่มีเหตุการณ์ความไม่สงบทางการเมือง ซึ่งต้องจัดประชุมคณะรัฐมนตรีในสถานการณ์ฉุกเฉิน และที่สำคัญต้องออกไปจัดประชุมนอกทำเนียบรัฐบาล ไม่ว่าจะเป็นที่กรมทหารราบที่ 11 รักษาพระองค์ กระทรวงสาธารณสุข และที่สำคัญที่รัฐสภา เพราะในแต่ละสถานที่มีความประทับใจ ตื่นเต้นโกลาหล (หนีมือบ) แตกต่างกันไป

พวกเราที่ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดประชุมคณะรัฐมนตรีจึงขอเล่าสู่กันฟังเกี่ยวกับเรื่องราว/เบื้องหลัง/ความสำเร็จของการจัดประชุมคณะรัฐมนตรีในช่วงสถานการณ์บ้านเมืองไม่ปกติให้ท่านผู้อ่าน สด.สาร ฉบับนี้ได้ฟังกัน และหากมีพาดพิงถึงใครบ้าง ก็ต้องขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย... แต่ตั้งใจว่าจะไม่ทำให้ใครต้องเสียหาย

ห้องประชุมคณะรัฐมนตรี
ณ กรมทหารราบที่ 11

บรรยากาศเต็มไปด้วยผู้ติดตาม

“ความส่ำเง็กเล้ก ๆ บนควมรู้สึกที่อื้อใหญ่” เบื้องหลังการจัดประชุมคณะรัฐมนตรี ในสถานการณฉุกเฉิน : 29 มีนาคม 2553

เมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2553 ได้รับคำสั่งจากท่านเลขาธิการคณะรัฐมนตรีให้เตรียมการจัดประชุมคณะรัฐมนตรีนอกสถานที่ที่กรมทหารราบที่ 11 รักษาพระองค์ ถนนพหลโยธิน โดยทีมงานจากทุกสำนัก/กองที่เกี่ยวข้อง ได้เข้าไปเตรียมการโดยใช้อาคารศาสนสถานของกรมทหารราบที่ 11 เป็นที่ประชุม และว่าจ้างเอกชนมาติดตั้งเต็นท์พร้อมทั้งขอเช่าโต๊ะ 35 ตัว เก้าอี้ 200 ตัวสำหรับผู้ปฏิบัติหน้าที่ของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี แพทย์ตรวจอาหาร แพทย์รักษาพยาบาล ทีมสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงบประมาณ ทีมโฆษกฯ ที่นั่งผู้มาร่วมชี้แจง ผู้ติดตามรัฐมนตรีและหัวหน้าส่วนราชการรองรับคณะรัฐมนตรี และผู้มาร่วมประชุม รวมทั้งเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องประมาณ 300 คน กว่าที่จะเสร็จเรียบร้อยก็เกือบ 2 ทุ่มด้วยความอดใจและหิวโหย เพราะไม่มีอะไรกินและไม่รู้ว่าจะกินที่ไหน เนื่องจากรถตู้ยังอยู่ระหว่างเดินทางมารับกลับ ระหว่างนั้นป้ายชื่อคณะรัฐมนตรีพร้อมอุปกรณ์ก็ยังไม่กล้าวางลงไป เจ้าหน้าที่ท่านหนึ่งบอกว่าเอาไวพรงนี้เข้าคอยวาง รับรองว่าทัน ก็นึกแปลกใจว่าทำไมเราถึงใจเย็นในกรณีวิกฤตได้อย่างเยียมยอด และแล้วทุกอย่างก็เตรียมการไว้ก็ถูกยกเลิกไปภายในเวลา 3 ทุ่มเศษของวันเดียวกันนี้เพราะได้รับคำสั่งให้ย้ายไปประชุมที่กระทรวงสาธารณสุข ซึ่งก็ต้องแยกกันไปส่ง SMS พร้อมโทรศัพท์แจ้งคณะรัฐมนตรีและผู้เกี่ยวข้องทุกคนเป็นการเร่งด่วน (กลัวนอนหลับกันหมดแล้ว) รู้เป็นภายในว่าตอนตี 2 ผู้บริหารบางท่านยังไม่ได้นอนเลย เพราะต้องคอยรับโทรศัพท์จากคณะรัฐมนตรีและผู้เกี่ยวข้อง (คิดเอาเองว่าเยอะแยะไปหมด น่าปวดหัวแทน) เช้าวันประชุมทราบข่าวจากเจ้าหน้าที่ของกระทรวงสาธารณสุขเจ้าของสถานที่ประชุมว่า พอรู้ว่าจะมีการจัดประชุมคณะรัฐมนตรีที่กระทรวงสาธารณสุข ทีมงานกระทรวงสาธารณสุขก็เข้ามาติดตั้งระบบการประชุมจนถึงตี 3 จนในที่สุดวันอังคารที่ 30 มีนาคม 2553 เวลา 05.45 น. รถตู้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีก็พาเราชาวสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีไปจัดการประชุมคณะรัฐมนตรี ไปถึงกระทรวงสาธารณสุขเวลาประมาณ 06.20 น. ความซุกมุ่นวุ่นวายของการเตรียมการจัดประชุมของฝ่ายต่าง ๆ ก็เริ่มเปิดฉากขึ้น ฝ่ายอำนวยการจัดประชุมก็เริ่มทยอยวางป้ายวางวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องประชุม รวมทั้งของใช้ที่รัฐมนตรีฝากไว้ เช่น แวนตา หมอนอิง (ต้องจำให้ได้ว่าเป็นของท่านใด) ฝ่ายเทคโนโลยีในห้องประชุมก็ทดสอบระบบคอมพิวเตอร์ เครื่องเสียง ฝ่ายต้อนรับแค้นเตอร์ 1-3 ก็จัดโต๊ะ เก้าอี้ ขณะนั้นอากาศก็ร้อนอบอ้าวมาก

บรรยากาศการทำงานของเจ้าหน้าที่
สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ในการประชุมคณะรัฐมนตรี ณ กรมทหารราบที่ 11

บรรยากาศของรัฐมนตรีเดินทางมาประชุมคณะรัฐมนตรี
ณ กรมทหารราบที่ 11

เพราะบริเวณนอกห้องประชุมไม่มีแอร์ แคมแดยยังส่องถึงอีก เดือดร้อนเจ้าหน้าที่ของกระทรวงสาธารณสุขต้องรีบหาพัดลมมาให้พวกเรา (วันนี้จำได้ว่าไม่มีใครสวยเลย เพราะผมที่เซ็ดมาอย่างดี พอเจอพัดลมก็ปลิวสยายกันไปหมด) นั่งทำงานไปก็วิ่งตามเก็บกระดาษกันไปนั่งพักกันไป เพราะร้อนมาก ๆ ส่วนฝ่ายที่ต้องเตรียมผลิตเอกสารก็ลำบากหน่อย เพราะต้องขนเครื่องถ่ายเอกสารที่เตรียมไว้ที่ราบ 11 มาที่นี้ เดือดร้อนเจ้าหน้าที่กระทรวงสาธารณสุขต้องหามาให้พวกเราใช้ก่อน เสริ่งเรียบร้อยประมาณ 07.00 น. พอ 08.00 น. ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการประชุมจากหน่วยงานต่าง ๆ ก็เริ่มหอบแพ้ม หอบถุงผ้า ของใส่วาระทยอยเข้ามาพร้อมผู้ชี้แจง เป็นการประชุมที่เรียกได้ว่ากระหืดกระหอบพอสมควร เพราะเป็นการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าในทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นที่นั่งผู้ชี้แจง ซึ่งบางที่ผู้ติดตามก็มานั่งแทนบ้างในบางสัปดาห์เพราะเมื่อย (ต้องขอโทษด้วยถ้าใครถูกไล่ให้ไปนั่งรอที่อื่น) รัฐมนตรีบางท่านก็หาห้องสุขาไม่เจอ เพราะมีอยู่นอกห้องประชุม หลังจากที่พักอย่างเริ่มลงตัว เวลาประมาณ 09.00 น. คณะรัฐมนตรีก็เริ่มทยอยเดินทางมารวมประชุม ในขณะที่คณะรัฐมนตรีเริ่มประชุม พันเพ็ญนอกห้องก็เริ่มหมุนไปด้วย ฝ่ายลงทะเบียน (เคาน์เตอร์ 1) ก็รับลงทะเบียนผู้ที่มาขอชี้แจง (เต็มโต๊ะไปหมด) เคาน์เตอร์ 2 ก็รับงานต่อจากเคาน์เตอร์ 1 เริ่มออกกล่าวลายเซ็น และเชิญผู้ที่เข้าชี้แจงมานั่งรอในที่ที่จัดไว้ เคาน์เตอร์ 3 ก็ถูกล้อมด้วยเจ้าหน้าที่ของกระทรวงที่นำเรื่องมาเตรียมเสนอเข้าวาระจร ฝ่ายผลิตเอกสารก็เร่งผลิตวาระจรเพื่อให้ทันการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีทุกอย่างดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย การประชุมสิ้นสุดลงในเวลาประมาณเที่ยงกว่า ๆ

“เลิกประชุม” พวกเราชาวสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีที่ปฏิบัติงานในวันประชุมคณะรัฐมนตรี ผู้ติดตามคณะรัฐมนตรี ทีมแพทย์ตรวจอาหาร ทีมแพทย์รักษาพยาบาล ทีมงานสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงบประมาณคงไม่มีใครปฏิเสธหรือไม่อยากได้ยินคำนี้ เพราะทันทีที่มีสัญญาณการสื่อสารที่บอกว่า “เลิกประชุม” แล้ว นั่นถือว่าการปฏิบัติงานในการประชุมคณะรัฐมนตรีได้สิ้นสุดลงแล้วสำหรับวันนี้หรือครั้งนี้ คงเหลือแต่ทีมอาหารและเครื่องดื่มที่ต้องรีบปฎิบัติกิจ ลำเลียงอาหารจัดเสิร์ฟคณะรัฐมนตรีและผู้เข้าร่วมประชุม รวมทั้งฝ่ายอำนวยความสะดวกประชุมฯ ที่ต้องรอจัดเก็บวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ ในนอกห้องประชุม และที่สำคัญรอเสียงสะท้อนกลับ (Feed Back) (ไม่ใช่หมูเมอแรงนะ !) ทั้งจากคณะรัฐมนตรี ผู้เข้าร่วมประชุม และผู้บริหารของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ว่าวันนี้ผลงานของพวกเราเป็นยังไบบ้าง ? ... มีเสียงตำหนิ/ติชม อย่างไร ?

เหตุเกิดที่รัฐสภา...ชั่ววูบ...นาที่ฉุกเฉิน : 7 เมษายน 2553

ในวันประชุมคณะรัฐมนตรีที่รัฐสภา วันที่ 7 เมษายน 2553 เวลาประมาณ 10 โมงเช้า หลังจากที่มีการประชุมคณะรัฐมนตรีสิ้นสุดลง (แบบรีบ ๆ) ทีมงานของพวกเราชาวสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีที่ปฏิบัติภารกิจในวันนี้ ต่างก็รีบเก็บข้าวของ เครื่องมือ เครื่องใช้ เพื่อกลับไปปฏิบัติงานที่สถาบันฝึกอบรมฯ เพราะยังเข้าไปทำงานในทำเนียบรัฐบาลไม่ได้ และที่สำคัญแอบได้ยินมาว่า “พี่น้องเสื้อแดง” กำลังมาเยี่ยมคณะรัฐมนตรีที่รัฐสภา ทุกคนต่างรีบไปขึ้นรถ คงเหลือเพียงทีมของกองการประชุมฯ บางส่วนที่ยังไม่ได้ขึ้นรถ เพราะต้องดูแลความเรียบร้อยต่าง ๆ เก็บอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดประชุมแล้ว จึงตามมาขึ้นรถ อ้อ..ลืมไป มีทีมวาระจรของสำนักนิติธรรม ตามมาสมทบด้วย รวมแล้วประมาณ 12 คน

และแล้วนาที่ฉุกเฉินก็เกิดขึ้นหลังจากที่พนักงานขับรถพา 12 ชีวิตมาใกล้จะถึงประตูทางออกของรัฐสภา เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยของรัฐสภาที่รับผิดชอบประตูทางออกทันที เพราะเกรงว่ากลุ่มพี่น้องเสื้อแดงที่เดินทางมาถึงแล้ว จะบุกเข้ามา ทุกคนภายในกรมองหนากันคล้าย ๆ จะบอกว่า แล้วจะทำอย่างไรดี ingsไปหมด รู้สึกว่ามันซุลมุนวุ่นวายไปหมด ตอนนั้นก็ช่วย ๆ กันคิดหาวิธี ให้พนักงานขับรถขับรถวน ๆ ดูว่าจะมีทางออกได้ไหม วน ๆ อยู่ภายในรัฐสภานานเหมือนกัน เลยลงมติกันว่า หาที่จอดรถเถอะ เพราะนั่งอยู่ในรถนานแล้ว (รู้สึกปวด...กันหลายคน อยากเข้าห้องน้ำ) ถ้าทนต่อไปคง...แน่ พอทำธุระส่วนตัว กันเสร็จเรียบร้อยแล้ว ท้องก็เริ่มร้องซิ เลยชวนกันไปนั่งที่ห้องอาหารรัฐสภาเพื่อรอฟังข่าวว่าจะออกได้เมื่อไหร่ ? ระหว่างรอ เพื่อไม่ให้เสียเวลา ต่างคนต่างก็หาอาหารรับประทานกันตามอัธยาศัย ทานเสร็จแล้วก็นั่งคุย ปรัชชาหรือ ไทหาคนโน้นคนนั้น หาวิธีว่าจะออกจากที่นี่ได้อย่างไรดี จะให้ใครมารับพวกเราได้มัย ? หรือพวกเราจะอยู่ที่นี้ตรงนี้อีกนานเท่าไร ? คิดไปต่าง ๆ นานา (ก็ไม่เคยเจอเหตุการณ์เช่นนี้) สักพักใหญ่ ๆ แม่คำที่รัฐสภาที่เอาข้าวเหนียวถั่วดำมาวางข้างหน้าคนละถ้วย กิ่งตาม ๆ กัน สักพักผู้อำนวยการสำนักนิติธรรม มาบอกว่า เชิญทานข้าวเหนียวถั่วดำกันก่อนครับ ผมเลี้ยง จะได้คลายเครียด (ได้ผลเหมือนกันแฮะ) พอข้าวเหนียวถั่วดำออกฤทธิ์ ก็ได้ยินแว่ว ๆ ว่ากลุ่มพี่น้องเสื้อแดงเริ่มทยอยกลับแล้ว (ตอนนี้เริ่มโล่งใจหน่อย) พวกเราก็รีบ ๆ กันขึ้นรถเพื่อวนหาประตูที่จะออก ในระหว่างที่เกือบถึงประตูทางออกอยู่ ๆ ก็มีผู้ชาย 3 คน เปิดประตูเข้ามาในรถ แล้วพูดด้วยอาการตกใจว่า “ขออาศัยไปด้วยครับ ผมเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครับ” (ไม่รู้ว่าเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอะไร) ในขณะนั้นผู้อำนวยการสำนักนิติธรรมยังไม่ได้ขึ้นรถเลย พวกเราก็ยินดีให้อาศัยไปด้วย ทั้ง ๆ ที่ไม่มีที่นั่งแล้ว เบียดกันแล้ววางันเถอะ (ผู้อำนวยการสำนักนิติธรรมสวมบทบาท “เด็กกรด”) และพอจังหวะจะปิดประตูลูกก็มีผู้หญิง 3 คน วิ่งหน้าตั้งมา (ภายหลังว่าเป็น ข้าราชการรัฐสภาเอง) บอกเป็นเสียงหลงว่า “พี่คะ หนูขอไปด้วย” ที่นี้จะทำอย่างไรละ ที่นั่งก็เต็ม ที่ยืนก็ไม่มี และที่สำคัญก็คือ 1 ใน 3 นั้นแหละบอกว่า “พี่ ๆ หนูกำลังท้อง” ตายละ จะทำอย่างไรดี ไม่เป็นไร เบียด ๆ กันไปหน่อยก็แล้วกัน นับดูคร่าว ๆ 25 คน โดยประมาณ (ยังไม่ได้ออกในท้องนะ)

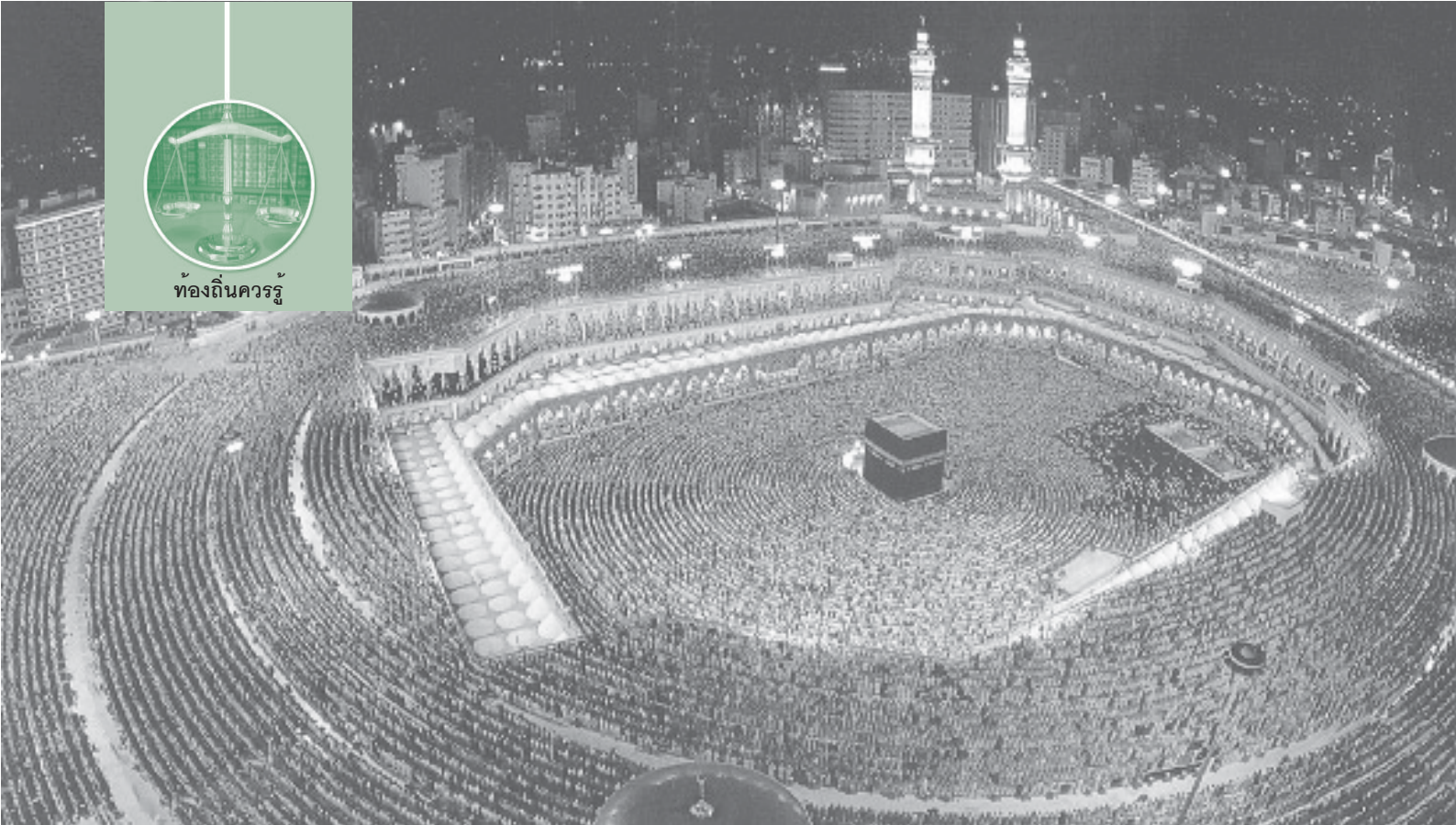
พอรถวิ่งพ้นประตูรัฐสภามาได้สักพักหนึ่ง ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรวมทั้งทีมคนท้องก็ขอลงก่อน (ค่อยมีที่ยืนหน่อย) ถือเป็นความภูมิใจอย่างบอกไม่ถูกที่ได้ช่วยเหลือคนที่กำลังตกตรด โดยเฉพาะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้สูงอายุและสตรีมีครรภ์ พวกเราที่อยู่ในรถคันนี้คงจำเหตุการณ์ในวันนี้อย่างแน่นอน เพราะได้ผ่านช่วงนาที่ฉุกเฉินมาได้ หลังจากนั้นพนักงานขับรถก็พาพวกเรากลับมาถึงจุดหมายปลายทางโดยสวัสดิภาพ ขอขอบคุณทีมงานที่ร่วมกันฝ่าวิกฤตการณ์นี้ไปได้อย่างอบอุ่น

ที่เล่ามาเป็นเพียงบางช่วงบางตอนของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในการจัดประชุมคณะรัฐมนตรีในสถานการณ์ฉุกเฉินตามสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งเป็นภารกิจที่สำคัญยิ่งของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี อย่างไรก็ดี การจัดประชุมคณะรัฐมนตรีนอกสถานที่ทุกครั้งก็สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ก็เพราะได้รับความเอื้อเฟื้อ สนับสนุน ทั้งในเรื่องสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ ผู้ประสานงาน ผู้ปฏิบัติงานที่เป็นเจ้าของพื้นที่ ไม่ว่าจะเป็นที่กรมทหารราบที่ 11 รักษาพระองค์ กระทรวงสาธารณสุข และรัฐสภา พวกเราชาวสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีก็ต้องขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ท้องถิ่นควรรู้

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่หลักในการดูแลและจัดทำบริการสาธารณะในด้านต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น และส่งเสริมศาสนาและทำนุบำรุงศาสนาที่ให้ประโยชน์หรืออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนเป็นการทั่วไป ซึ่งมีใช้การส่งเสริมและสนับสนุนศาสนิกชนในการประกอบพิธีกรรมทางศาสนาตามความเชื่อของตน

ดังนั้น การที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกค่าใช้จ่ายให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นเพื่อไปประกอบพิธีฮัจญ์ อันเป็นการประกอบพิธีกรรมเฉพาะตัวสำหรับผู้นับถือศาสนาอิสลาม จึงไม่ถือว่าเป็นการดูแลและจัดทำบริการสาธารณะ หรือกิจการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกค่าใช้จ่ายให้แก่ประชาชนเพื่อไปสักการะสังเวชนียสถานหรือประกอบพิธีการอื่นในลักษณะเดียวกันก็ย่อมไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเช่นกัน

เรื่องเสร็จที่ 295/2553

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง การใช้จ่ายงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการประกอบพิธีฮัจญ์

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ มท 0808.2/1924 ลงวันที่ 8 มีนาคม 2553 ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่าคณะกรรมการการกฤษฎีกา การยุติธรรม และสิทธิมนุษยชน สภาผู้แทนราษฎร ได้เชิญกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นประชุมร่วมกับคณะอนุกรรมการการยุติธรรมและกระบวนการยุติธรรม เมื่อวันที่ 28 มกราคม 2553 เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้จ่ายงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งประชาชนไปประกอบพิธีฮัจญ์ โดยมีประเด็นสืบเนื่องจากการที่ศาลอุทธรณ์ภาค 9 ได้มีคำสั่งเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของนายธานินทร์ ไชยมุข นายองค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล

คัดเลือกโดย อมราลักษณ์ รักษ์วงศ์

โดยศาลอุทธรณ์ภาค 9 วินิจฉัยว่า การที่นายธานินทร์ฯ หาเสียงโดยการประกาศนโยบายหนึ่งตำบล หนึ่งัญญ์ นั้น เป็นการหาเสียงเลือกตั้งที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. 2545 เนื่องจากการทำัญญ์ถือเป็นเรื่องเฉพาะตัวบุคคลที่มีความพร้อมในการเดินทางไปร่วมพิธี หาได้มีผลกระทบต่อประชาชนส่วนใหญ่ในจังหวัดสตูลที่นับถือศาสนาอิสลามและมีฐานะยากจนจนถึงขั้นที่จะต้องเข้าไปแก้ไขปัญหาไม่ จึงยังถือไม่ได้ว่านโยบายดังกล่าวเป็นการทำนุบำรุงศาสนา การส่งเสริมศาสนา จารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล ทั้งนี้ คณะอนุกรรมการการยุติธรรมและกระบวนการยุติธรรมได้มีมติว่า การใช้จ่ายงบประมาณขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการประกอบพิธีัญญ์ในส่วนขององค์การบริหารส่วนตำบลและองค์การบริหารส่วนจังหวัดสามารถดำเนินการได้ ส่วนกรณีของเทศบาลนั้นให้กระทรวงมหาดไทยนำบันทึกการประชุมไปประกอบการตีความกฎหมายของกระทรวงมหาดไทยและเสนอต่อคณะกรรมการกฤษฎีกา

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งมีหน้าที่ส่งเสริมศาสนา หรือบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 มาตรา 45 (7 ทวิ) กฎกระทรวง (พ.ศ. 2541) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 (11) พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 มาตรา 50 (8) มาตรา 53 (1) และ มาตรา 56 (1) พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มาตรา 67 (5) พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16 (11) และมาตรา 17 (18) พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการการเมืองพัทยา พ.ศ. 2542 มาตรา 62 (13) และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 มาตรา 89 (14 ทวิ) แต่การที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะใช้งบประมาณขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการพาประชาชนไปประกอบพิธีัญญ์ จะถือเป็นการส่งเสริมศาสนาหรือบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี อันเป็นอำนาจหน้าที่ตามบทบัญญัติของกฎหมายหรือไม่ เป็นปัญหาข้อกฎหมาย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจึงขอหรือว่า องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะตั้งงบประมาณเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการที่ประชาชนจะไปแสวงบุญ (ประกอบพิธีัญญ์) และการไปสักการะสิ่งเจนิยสถาน รวมทั้งประกอบพิธีการอื่นในลักษณะเดียวกัน จะถือว่าเป็นการส่งเสริมศาสนา หรือบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี หรืออำนาจหน้าที่อื่น อันเป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 1) ได้พิจารณาข้อหาหรือของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น โดยมีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงบประมาณ) ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) ผู้แทนกระทรวงวัฒนธรรม (กรมการศาสนา) และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นว่า มาตรา 37 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กำหนดให้บุคคลย่อมมีเสรีภาพบริบูรณ์ในการถือศาสนา นิายของศาสนา หรือลัทธินิยมในทางศาสนา และย่อมมีเสรีภาพในการปฏิบัติตามศาสนธรรม ศาสนบัญญัติ หรือปฏิบัติพิธีกรรม ตามความเชื่อถือของตน เมื่อไม่เป็นปฏิปักษ์ต่อหน้าที่ของพลเมืองและไม่เป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ดังนั้น บุคคลจึงมีสิทธิที่จะใช้เสรีภาพในการปฏิบัติพิธีกรรมตามความเชื่อถือของตนด้วยค่าใช้จ่ายของตนเอง การที่หน่วยงานของรัฐจะให้การสนับสนุนการปฏิบัติพิธีกรรมตามความเชื่อของบุคคลใดบุคคลหนึ่งย่อมทำให้เกิดการกระทบกระเทือนสิทธิเสรีภาพของบุคคลอื่นซึ่งนับถือศาสนาอื่นหรือไม่ได้นับถือศาสนาได้นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาอำนาจหน้าที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจะเห็นได้ว่า มาตรา 283 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

ประกอบกับมาตรา 16 (11) และมาตรา 17 (18) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่หลักในการดูแลและจัดทำบริการสาธารณะในด้านต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น และแม้จะมีกฎหมายบางฉบับ เช่น มาตรา 67 (5) แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล และ (11) แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. 2541) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดฯ บัญญัติให้อำนาจแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมศาสนาหรือทำนุบำรุงศาสนา แต่การส่งเสริมและสนับสนุนนั้นต้องเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนศาสนาหรือกิจการของศาสนาที่ให้ประโยชน์หรืออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนเป็นการทั่วไปมิใช่การส่งเสริมและสนับสนุนศาสนิกชนในการประกอบพิธีกรรมทางศาสนาตามความเชื่อของตน

เมื่อพิจารณาอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 1) มีความเห็นว่า การที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกค่าใช้จ่ายให้แก่ประชาชนในท้องถิ่นเพื่อไปประกอบพิธีฮัจญ์ อันเป็นการประกอบพิธีกรรมเฉพาะตัวสำหรับผู้นับถือศาสนาอิสลาม จึงไม่ถือว่าเป็นการดูแลและจัดทำบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือเป็นการส่งเสริมศาสนาหรือทำนุบำรุงศาสนาอันเป็นกิจการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่อย่างใด ส่วนกรณีที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นออกค่าใช้จ่ายให้แก่ประชาชนเพื่อไปสักการะสิ่งเวทมนตร์สถานหรือประกอบพิธีการอื่นในลักษณะเดียวกันก็ย่อมไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเช่นกัน

(ลงชื่อ) พรทิพย์ จาละ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤษภาคม 2553

สามารถดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ <http://www.krisdika.go.th>

กันยนี้

จังหวัดศรีสะเกษ

“ศรีสะเกษ แดนปราสาทขอม หอมกระเทียมดี มีสวนสมเด็จ
เขตดงลำดวน หลากล้วนวัฒธรรม เลิศล้ำสามัคคี”

ไปไหนไปกัน

ตราประจำจังหวัด

รูปปรากฏภูมิดอกลำดวนมีใบ 6 ใบอยู่เบื้องล่าง

ดอกไม้ประจำจังหวัด

ดอกลำดวน

สินค้า OTOP

สวัสดีท่านผู้อ่านทุกท่าน ไปไหนไปกันฉบับเดือนมิถุนายนนี้ ขอเชิญชวนไปจังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งเป็นจังหวัดในภาคอีสานตอนล่าง ลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นที่ราบลอนลาด มีลำน้ำหลายสายไหลผ่านที่ราบลอนลาดนี้ลงไปยังแม่น้ำมูล

จังหวัดศรีสะเกษห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 571 กิโลเมตร สามารถเดินทางได้โดยรถยนต์ รถไฟ และรถโดยสารประจำทาง สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ได้แก่ ปราสาทเขาพระวิหาร ปราสาทหินบ้านสมอ ปราสาทเขย ปราสาทตาหนักไทร ห้วยตะวัน สามเหลี่ยมมรกต พระธาตุเรืองรอง สวนสมเด็จศรีนครินทร์ วัดมหาพุทธาราม น้ำตกห้วยจันทร์ น้ำตกสำโรงเกียรติ และผามออีแดง เป็นต้น สำหรับอาหารและของฝากที่ระลึกที่ขึ้นชื่อ ได้แก่ ผ้าไหมมัดหมี่ เครื่องจักสาน หอม กระเทียม ข้าวเกรียบใบหม่อน ข้าวหอมมะลิ ไก่ย่างไม้มะดัน เป็นต้น

ในปีนี้จังหวัดศรีสะเกษจะจัดงานเทศกาลเงาะ-ทุเรียน และของดีศรีสะเกษ ระหว่างวันที่ 18-24 มิถุนายน 2553 ณ สนามศาลากลางจังหวัดศรีสะเกษ โดยกิจกรรมจะประกอบด้วย การจำหน่ายสินค้าทางการเกษตร การประกวดเงาะ-ทุเรียน การท่องเที่ยวเชิงเกษตร และการแสดงทางวัฒนธรรม เป็นต้น

ผามออีแดง

สวนสมเด็จศรีนครินทร์

พระธาตุเรืองรอง

ที่มา www.sisaket.go.th

แสงส่องปัญญา

สัตว์ทั้งหลายเป็นผู้รับผลของกรรม

ภิกษุทั้งหลาย

“ผู้มีกายกรรมคด วจีกรรมคด มโนกรรมคด

ย่อมกระเสือกกระสนไปสู่นรก หรือเดรัจฉาน

ย่อมอุบัติตามกรรมที่ทำ

ส่วนผู้ใดมีกายกรรมตรง วจีกรรมตรง มโนกรรมตรง

การอุบัติของเขา ย่อมไปสู่สกุลของกษัตริย์มหาศาล

พราหมณ์มหาศาล คฤหบดีมหาศาล มีสุขโดยส่วนเดียว

สัตว์ทั้งหลายเป็นผู้รับผลของกรรมดังนี้”

กรรมไม่ดี ทำได้ง่าย

กรรมไม่ดีและไม่เป็นประโยชน์แก่ตน ทำได้ง่าย

ส่วนกรรมใดแลเป็นประโยชน์ด้วย ดีด้วย กรรมนั้นแลทำได้ยากอย่างยิ่ง

ผู้ใดมีปัญญาทราวม อาศัยทิวฐิอันลามก

ย่อมคัดค้านคำสอนของพระพุทธเจ้า

ผู้อรหันต์ เป็นพระอริยเจ้า มีปกติเป็นอยู่ในธรรม

การคัดค้านและทิวฐิอันลามกของผู้นั้น

ย่อมผลิตผลเพื่อฆ่าตน เหมือนขุ่ยไผ่ฆ่าตนไผ่ฉะนั้น

ที่มา www.dhammahome.com

คัดเลือกโดย อ่อนฟ้า เวชชาชีวะ

ท่านสามารถเปิดอ่าน

สสค.สาร

ผ่านทาง website ของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี www.cabinet.thaigov.go.th